

Parlamentul României

Lege nr. 553 din 14/10/2002

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 823 din 14/11/2002

pentru ratificarea Protocolului privind protecția mediului la Tratatul asupra Antarcticii, adoptat la Madrid la 4 octombrie 1991

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. - Se ratifică Protocolul privind protecția mediului la Tratatul asupra Antarcticii, adoptat la Madrid la 4 octombrie 1991.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 23 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 14 octombrie 2002.
Nr. 553.

Act Internațional

Protocol din 04/10/1991

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 823 din 14/11/2002

privind protecția mediului la Tratatul asupra Antarcticii*)

*) Traducere.

Încheiat la Madrid la 4 octombrie 1991.
Intrat în vigoare la 14 ianuarie 1998.

PREAMBUL

Statele părți la prezentul protocol la Tratatul asupra Antarcticii, denumite în continuare părți, convinse de necesitatea de a spori protecția mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate, convinse de necesitatea întăririi sistemului Tratatului asupra Antarcticii, astfel încât să se garanteze că Antarctica va continua să fie întotdeauna utilizată exclusiv în scopuri pașnice și nu va deveni teatru sau obiect de dispută internațională,

având în vedere statutul juridic și politic special al Antarcticii și responsabilitatea specială a părților consultative ale Tratatului asupra Antarcticii de a garanta faptul că toate activitățile desfășurate în Antarctica sunt consecvente scopurilor și principiilor Tratatului asupra Antarcticii,

amintindu-și de desemnarea Antarcticii ca zonă specială de conservare și de alte măsuri adoptate în conformitate cu sistemul Tratatului asupra Antarcticii pentru protecția mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate, recunoscând în plus oportunitățile unice pe care le oferă Antarctica pentru supravegherea și cercetarea științifică a proceselor de importanță globală și regională,

reafirmând principiile conservării prevăzute în Convenția privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii, convinse că crearea unui regim cuprinzător de protecție a mediului antarctic, precum și a ecosistemelor dependente și asociate este în interesul întregii omeniri,

dorind în acest scop să aducă completări Tratatului asupra Antarcticii, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

Din necesități legate de prezentul protocol:

- a)** Tratatul asupra Antarcticii înseamnă Tratatul asupra Antarcticii, încheiat la Washington la 1 decembrie 1959;
- b)** zona Tratatului asupra Antarcticii înseamnă zona căreia i se aplică prevederile Tratatului asupra Antarcticii, în conformitate cu art. VI din acesta;
- c)** întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii înseamnă ședințele la care se face referire în art. IX din Tratatul asupra Antarcticii;
- d)** părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii înseamnă părțile contractante ale Tratatului asupra Antarcticii, care au dreptul să numească reprezentanți pentru a participa la ședințele la care se face referire în art. IX din acesta;
- e)** sistemul Tratatului asupra Antarcticii înseamnă Tratatul asupra Antarcticii, măsuri aplicate în conformitate cu acesta, instrumentele internaționale separate asociate în vigoare și măsuri aplicate în conformitate cu aceste instrumente;
- f)** tribunalul de arbitraj înseamnă tribunalul de arbitraj înființat în conformitate cu anexa la prezentul protocol, care face parte integrantă din acesta;
- g)** Comitetul înseamnă Comitetul pentru Protecția Mediului înființat în conformitate cu art. 11.

ARTICOLUL 2

Obiectivul și denumirea

Părțile se angajează în ceea ce privește protecția cuprinzătoare a mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate și prin prezentul protocol desemnează Antarctica rezervație naturală, destinată păcii și științei.

ARTICOLUL 3

Principiile mediului antarctic

1. Protecția mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate, precum și a valorii intrinseci a Antarcticii, incluzând regiunea sa sălbatică și valorile sale estetice, ca și valoarea sa ca zonă destinată cercetării științifice, în mod special cercetării de bază pentru înțelegerea mediului global, trebuie să constituie considerații fundamentale în planificarea și desfășurarea activităților în zona Tratatului asupra Antarcticii.

2. În acest scop:

- a)** activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să fie planificate și conduse în așa fel încât să se limiteze impactul negativ asupra mediului antarctic, precum și asupra ecosistemelor dependente și asociate;
- b)** activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să fie planificate și conduse în așa fel încât să se evite:
 - (i) efectele negative asupra climei sau vremii; (ii) efectele negative importante asupra calității aerului sau apei; (iii) modificările semnificative ale atmosferei, ale mediului terestru (inclusiv acvatic), glaciari sau marin; (iv) modificările negative în ceea ce privește distribuția, numărul sau productivitatea speciilor ori a populațiilor din speciile faunei și florei specifice; (v) periclitatea în continuare a speciilor sau a populațiilor acestor specii aflate în pericol sau amenințate; sau (vi) degradarea ori riscul mărit pentru zonele de importanță biologică, științifică, istorică, estetică sau pentru regiunile sălbatice;

c) activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să fie planificate și conduse pe baza unor informații suficiente care să permită evaluarea prealabilă sau aprecieri fundamentate în legătură cu posibilele lor impacturi asupra mediului antarctic și asupra ecosistemelor dependente și asociate, precum și asupra valorii Antarcticii pentru desfășurarea de cercetări științifice; astfel de aprecieri trebuie să țină seama de:

(i) sfera de activitate, incluzând zona, durata și amploarea; (ii) impacturile cumulate ale activității atât în sine, cât și în combinație cu alte activități desfășurate în zona Tratatului asupra Antarcticii; (iii) dacă activitatea va afecta negativ orice altă activitate desfășurată în zona Tratatului asupra Antarcticii; (iv) dacă există la îndemână tehnologii și procedee care să asigure operațiuni sigure din punct de vedere al mediului; (v) dacă există capacitatea de a supraveghea parametrii-cheie de mediu și componentele ecosistemelor pentru a se putea identifica și asigura avertizarea prealabilă asupra efectelor negative ale activității, precum și pentru a prevedea modificarea, în caz de nevoie, a procedurilor de operare în lumina rezultatelor supravegherii sau a cunoștințelor sporite despre mediul antarctic și despre ecosistemele dependente și asociate; (vi) dacă există capacitatea de a reacționa imediat și în mod eficace la accidente, în mod special la cele cu efecte potențiale asupra mediului;

d) trebuie să se efectueze o supraveghere regulată și eficace pentru a permite evaluarea impacturilor activităților aflate în curs de desfășurare, incluzând verificarea impacturilor anticipate;

e) trebuie să se efectueze o supraveghere regulată și eficace pentru a facilita depistarea timpurie a unor efecte posibile neprevăzute ale activităților desfășurate atât în interiorul, cât și în exteriorul zonei Tratatului asupra Antarcticii, privind mediul antarctic și ecosistemele dependente și asociate.

3. Activitățile trebuie să fie planificate și desfășurate în zona Tratatului asupra Antarcticii în așa fel încât să se acorde prioritate cercetării științifice și păstrării valorii Antarcticii ca zonă de desfășurare a unor astfel de cercetări, inclusiv cercetări esențiale pentru înțelegerea mediului global.

4. Activitățile inițiate în zona Tratatului asupra Antarcticii, ca rezultat al programelor de cercetare științifică, al activităților de turism și al altor activități guvernamentale și neguvernamentale din zona Tratatului asupra Antarcticii, pentru care este nevoie de înștiințare prealabilă în conformitate cu art. VII (5) din Tratatul asupra Antarcticii, inclusiv ca rezultat al activităților asociate de susținere logistică, trebuie:

a) să se desfășoare în mod consecvent cu principiile prezentului articol; și

b) să fie modificate, suspendate sau anulate dacă conduc sau amenință să conducă la impacturi asupra mediului antarctic sau asupra ecosistemelor dependente ori asociate, contrare acestor principii.

ARTICOLUL 4

Relația cu alte componente ale sistemului Tratatului asupra Antarcticii

1. Prezentul protocol trebuie să completeze Tratatul asupra Antarcticii și nu trebuie nici să modifice, nici să îmbunătățească acest tratat.

2. Nici o prevedere a prezentului protocol nu trebuie să diminueze drepturile și obligațiile părților față de prezentul protocol, conform altor instrumente internaționale în vigoare în sistemul Tratatului asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 5

Compatibilitatea cu alte componente ale sistemului
Tratatului asupra Antarcticii

Părțile trebuie să se consulte și să coopereze cu părțile contractante ale altor instrumente internaționale în vigoare în cadrul sistemului Tratatului asupra Antarcticii, precum și cu instituțiile respective în vederea asigurării atingerii obiectivelor și principiilor prezentului protocol și a evitării oricărei interferențe în atingerea obiectivelor și principiilor respectivelor instrumente sau a oricărei incompatibilități între implementarea respectivelor instrumente și a prezentului protocol.

ARTICOLUL 6

Cooperarea

1. Părțile trebuie să coopereze în privința planificării și desfășurării activităților în zona Tratatului asupra Antarcticii. În acest scop fiecare parte trebuie să încerce:

a) să promoveze programele de cooperare cu valoare științifică, tehnică și educativă, referitoare la protecția mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate;

b) să asigure asistență corespunzătoare altor părți, legată de pregătirea evaluărilor privind impactul asupra mediului;

c) să furnizeze altor părți, la cerere, informații relevante privind riscurile potențiale asupra mediului și să ofere asistență pentru a reduce la minimum efectele accidentelor care ar putea afecta mediul antarctic sau ecosistemele dependente și asociate;

d) să se consulte cu alte părți cu privire la alegerea amplasamentelor de stații de prospectare, precum și a altor echipamente, pentru a se evita astfel impacturile combinate cauzate de concentrarea lor excesivă într-un loc;

e) să inițieze expediții comune, acolo unde este posibil, și să utilizeze stațiile în comun, precum și alte echipamente; și

f) să realizeze acele etape convenite la întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii.

2. Fiecare parte încearcă, în măsura posibilităților, să realizeze schimb de informații care pot fi utile altor părți la planificarea și desfășurarea activităților lor în zona Tratatului asupra Antarcticii, în vederea protejării mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate.

3. Părțile trebuie să coopereze cu acele părți care își pot exercita jurisdicția în zone învecinate zonei Tratatului asupra Antarcticii, în scopul garantării faptului că activitățile din zona Tratatului asupra Antarcticii nu au efecte negative asupra mediului din zonele respective.

ARTICOLUL 7

Interzicerea activităților legate de resursele minerale

Orice fel de activități legate de resursele minerale, cu excepția cercetării științifice, trebuie să fie interzise.

ARTICOLUL 8

Evaluarea impactului asupra mediului

1. Activitățile propuse, la care se face referire la paragraful 2, trebuie să se supună procedurilor precizate în anexa nr. I privind evaluarea prealabilă a impactului activităților respective asupra mediului antarctic sau asupra ecosistemelor dependente ori asociate, dacă activitățile respective sunt identificate ca având:

a) un impact mai redus decât unul minor sau tranzitoriu;

b) un impact minor sau tranzitoriu; sau

c) un impact mai mare decât unul minor sau tranzitoriu.

2. Fiecare parte trebuie să garanteze faptul că procedurile de evaluare precizate în anexa nr. I se aplică în procesele de planificare ce conduc la decizii legate de orice gen de activități inițiate în zona Tratatului asupra Antarcticii, conform programelor de cercetare științifică, de turism și conform tuturor celorlalte activități guvernamentale și neguvernamentale din zona Tratatului asupra Antarcticii, pentru care este necesar un aviz prealabil în conformitate cu art. VII (5) din acesta, inclusiv în activități asociate de sprijin logistic.

3. Procedurile de evaluare precizate în anexa nr. I trebuie să se refere la orice schimbare din cadrul unei activități, indiferent dacă modificarea se datorează unei creșteri sau reduceri a volumului activității existente, unei adăugări a unei activități, ieșirii din funcțiune a unei instalații sau altor motive.

4. Acolo unde activitățile sunt planificate în comun de mai multe părți, părțile implicate vor numi un reprezentant al lor pentru a coordona punerea în aplicare a procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului, precizate în anexa nr. I.

ARTICOLUL 9

Anexele

1. Anexele la prezentul protocol sunt parte integrantă a acestuia.

2. Anexele adăugate anexelor nr. I-IV la prezentul protocol pot fi adoptate și pot produce efecte în conformitate cu art. IX din Tratatul asupra Antarcticii.

3. Amendamentele și modificările la anexe pot fi adoptate și pot produce efecte în conformitate cu art. IX din Tratatul asupra Antarcticii, cu condiția ca fiecare anexă să conțină prevederi referitoare la intrarea rapidă în vigoare a amendamentelor și modificărilor.

4. Excepționând cazul în care o anexă conține alte prevederi referitoare la intrarea în vigoare a unui amendament sau a unei modificări la aceasta, anexele, precum și amendamentele și modificările la acestea, care își vor produce efectele pentru una dintre părțile contractante, trebuie să intre în vigoare pentru una dintre părțile contractante ale Tratatului asupra Antarcticii, care nu constituie parte consultativă a Tratatului asupra Antarcticii sau care nu constituie parte consultativă a Tratatului asupra Antarcticii în momentul adoptării tratatului, atunci când se primește de către depozitar notificarea aprobării din partea respectivei părți contractante.

5. Exceptând cazul în care o anexă conține alte prevederi, anexele trebuie să se supună procedurilor de soluționare a diferendelor precizate la art. 18-20.

ARTICOLUL 10

Întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii

1. Inspirându-se din cele mai bune informații științifice și tehnice avute la dispoziție, întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie:

a) să definească, în conformitate cu prevederile prezentului protocol, politica generală de protecție cuprinzătoare a mediului antarctic, precum și a ecosistemelor dependente și asociate; și

b) să adopte măsuri, conform art. IX din Tratatul asupra Antarcticii, pentru punerea în aplicare a prezentului protocol.

2. Întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie să analizeze activitatea Comitetului și să se inspire în totalitate din informațiile și recomandările acestuia pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile la care se face referire în paragraful 1, precum și din informațiile Comitetului Științific pentru Cercetări Antarctice.

ARTICOLUL 11

Comitetul pentru Protecția Mediului

1. Prin prezentul protocol se înființează Comitetul pentru Protecția Mediului.

2. Fiecare parte trebuie să aibă dreptul de a fi membru al Comitetului și de a numi un reprezentant, care poate fi însoțit de experți și consultanți.

3. Statutul de observator în cadrul Comitetului trebuie să fie deschis oricărei părți contractante a Tratatului asupra Antarcticii, care nu este parte la prezentul protocol.

4. Comitetul trebuie să-i invite pe președintele Comitetului Științific pentru Cercetări Antarctice și pe președintele Comitetului Științific pentru Conservarea Resurselor Marine Vii din Antarctica să participe la sesiunile sale în calitate de observatori. De asemenea, Comitetul poate, cu aprobarea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii, să invite să participe în calitate de observatori la sesiunile sale alte organizații științifice, tehnice și de mediu relevante, care pot să-și aducă contribuția la activitatea Comitetului.

5. Comitetul trebuie să prezinte un raport la fiecare dintre sesiunile sale la întrunirea consultativă a Tratatului asupra Antarcticii. Raportul trebuie să cuprindă toate problemele avute în vedere la sesiune și trebuie să reflecte punctele de vedere exprimate. Raportul trebuie să circule la părțile și la observatorii care iau parte la sesiune și, ca atare, trebuie pus la dispoziția publicului.

6. Comitetul trebuie să adopte regulamentul de procedură, care trebuie să fie supus aprobării de către întrunirea consultativă a Tratatului asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 12

Funcțiile Comitetului

1. Funcțiile Comitetului trebuie să fie de a furniza informații și de formula recomandări părților în legătură cu punerea în aplicare a prezentului protocol, inclusiv în legătură cu operarea anexelor sale, în scopul dezbaterii în cadrul întrunirilor consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, precum și de a îndeplini alte funcții la care se poate face referire în cadrul întrunirilor consultative ale Tratatului asupra Antarcticii. În mod special, Comitetul trebuie să ofere informații legate de:

a) eficacitatea măsurilor luate în conformitate cu prezentul protocol;

b) necesitatea de a actualiza, de a întări sau de a îmbunătăți în vreun fel aceste măsuri;

c) necesitatea unor măsuri suplimentare, incluzând necesitatea unor noi anexe, acolo unde este cazul;

d) aplicarea și realizarea procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului, prezentate în art. 8 și în anexa nr. I;

e) mijloacele de a reduce la minimum sau de a diminua impactul activităților în zona Tratatului asupra Antarcticii;

f) procedurile pentru situațiile care necesită măsuri urgente, inclusiv măsuri de reacție în caz de urgențe legate de mediu;

g) operarea și elaborarea în continuare a sistemului de zonă antarctică protejată;

h) procedurile de inspecție, inclusiv formatele rapoartelor de inspecție și listele de verificare necesare pentru desfășurarea inspecțiilor;

i) culegerea, arhivarea, schimbul de informații și evaluarea informațiilor legate de protecția mediului;

- j) starea mediului antarctic; și
 - k) necesitatea cercetării științifice, inclusiv supravegherea mediului, legată de punerea în aplicare a prezentului protocol.
2. În îndeplinirea funcțiilor sale Comitetul trebuie să se consulte cu Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice, cu Comitetul Științific pentru Conservarea Resurselor Marine Vii din Antarctica, precum și cu alte organizații științifice, tehnice, de mediu și altele relevante.

ARTICOLUL 13

Conformitatea cu prezentul protocol

1. Fiecare parte trebuie să ia măsuri corespunzătoare care sunt de competența sa, incluzând adoptarea legilor și reglementărilor, măsuri administrative și de intrare în vigoare, pentru a se asigura conformitatea cu prezentul protocol.
2. Fiecare parte trebuie să depună eforturi corespunzătoare, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, pentru a avea garanția că nimeni nu se angajează în vreo activitate contrară prezentului protocol.
3. Fiecare parte trebuie să înștiințeze toate celelalte părți despre măsurile pe care le ia în conformitate cu paragrafele 1 și 2.
4. Fiecare parte trebuie să atragă atenția tuturor celorlalte părți asupra oricărei activități care, în opinia părții respective, afectează implementarea obiectivelor și principiilor prezentului protocol.
5. Întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie să atragă atenția oricărui stat care nu este parte la prezentul protocol asupra oricărui gen de activitate inițiată de statul respectiv, de agențiile sale, de intermediarii acestuia, de persoane fizice sau juridice, de nave, avioane ori de alte mijloace de transport ale acestuia, care influențează negativ implementarea obiectivelor și principiilor prezentului protocol.

ARTICOLUL 14

Inspekția

1. Pentru a promova protecția mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate și pentru a se asigura conformitatea cu prezentul protocol, părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii trebuie să organizeze, individual sau împreună, inspecții efectuate de către observatori, care să se facă în conformitate cu art. VI din Tratatul asupra Antarcticii.
2. Observatorii sunt:
 - a) observatori desemnați de una dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, care trebuie să fie cetățeni ai respectivei părți; și
 - b) orice observatori desemnați la întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii să efectueze inspecții conform procedurilor ce urmează a fi stabilite de o întrunire consultativă a Tratatului asupra Antarcticii.
3. Părțile trebuie să coopereze pe deplin cu observatorii care efectuează inspecțiile și trebuie să garanteze faptul că în cursul inspecțiilor observatorilor li se oferă acces la toate părțile stațiilor, instalațiilor, echipamentelor, navelor și avioanelor, deschise inspecției conform art. VIII (3) din Tratatul asupra Antarcticii, precum și la toate înregistrările păstrate de către acestea și solicitate pentru inspecție în conformitate cu prezentul protocol.
4. Rapoartele inspecțiilor trebuie să fie trimise părților ale căror stații, instalații, echipamente, nave sau avioane fac obiectul rapoartelor. După ce părților respective li s-a dat posibilitatea de a face observații, rapoartele și observațiile la acestea trebuie să fie puse la dispoziția tuturor părților și a Comitetului, să fie discutate la următoarea întrunire consultativă a Tratatului asupra Antarcticii, iar ulterior să fie puse la dispoziția publicului larg.

ARTICOLUL 15

Măsuri de reacție în cazuri de urgență

1. Pentru a răspunde unor situații de urgență legate de mediu în zona Tratatului asupra Antarcticii, fiecare dintre părți convine:
 - a) să asigure măsuri prompte și eficiente în asemenea cazuri de urgență care ar putea apărea în cursul desfășurării programelor de cercetare științifică, în activitățile turistice și în toate celelalte activități guvernamentale și neguvernamentale din zona Tratatului asupra Antarcticii, pentru care este necesară înștiințare prealabilă conform art. VIII (5) din Tratatul asupra Antarcticii, inclusiv în activitățile de sprijin logistic conexe; și
 - b) să stabilească planuri în cazuri de accidente ca reacție la incidentele cu posibile efecte negative asupra mediului antarctic sau asupra ecosistemelor dependente și asociate.

2. În acest scop părțile trebuie:
- a) să coopereze la formularea și punerea în aplicare a unor astfel de planuri pentru situații neprevăzute; și
 - b) să elaboreze proceduri pentru înștiințarea rapidă despre accidente de mediu și pentru reacția colectivă la aceste accidente.
3. La implementarea prezentului articol părțile trebuie să obțină informații de la organismele internaționale corespunzătoare.

ARTICOLUL 16

Răspunderea

Consecvențe obiectivelor prezentului protocol pentru protecția cuprinzătoare a mediului antarctic și a ecosistemelor dependente și asociate, părțile încearcă să elaboreze norme și proceduri legate de răspunderea pentru distrugerii ce decurg din activitățile desfășurate în zona Tratatului asupra Antarcticii și cuprinse în prezentul protocol. Normele și procedurile respective trebuie să fie incluse în una sau în mai multe anexe ce urmează a fi adoptate în conformitate cu art. 9 paragraful 2.

ARTICOLUL 17

Raportul anual al părților

1. Fiecare parte trebuie să prezinte anual un raport privind măsurile luate pentru punerea în aplicare a prezentului protocol. Acest gen de rapoarte trebuie să includă înștiințările făcute în conformitate cu art. 13 paragraful 3, planurile în cazuri de accidente în conformitate cu art. 15 și orice alte înștiințări și informații solicitate în conformitate cu prezentul protocol, pentru care nu există nici o altă prevedere referitoare la circulația și schimbul de informații.
2. Rapoartele întocmite în conformitate cu paragraful 1 trebuie să circule la toate părțile și la Comitet, să fie dezbătute la următoarea întrunire consultativă a Tratatului asupra Antarcticii și să fie puse la dispoziția publicului.

ARTICOLUL 18

Soluționarea diferendelor

Dacă apare un diferend în legătură cu interpretarea sau cu aplicarea prezentului protocol, părțile aflate în diferend trebuie, la solicitarea oricăreia dintre ele, să se consulte între ele cât mai repede posibil în vederea soluționării diferendului prin negocieri, anchetă, mediere, conciliere, arbitraj, pe cale judecătorească sau prin alte mijloace pașnice la care convin părțile aflate în diferend.

ARTICOLUL 19

Alegerea procedurii de soluționare a diferendului

1. Fiecare parte, la semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezentul protocol ori în alt moment ulterior acesteia, poate opta, prin declarație scrisă, pentru unul sau ambele mijloace prevăzute mai jos de soluționare a diferendelor referitoare la interpretarea sau aplicarea art. 7, 8 și 15 și, exceptând cazul când o anexă conține alte prevederi, a prevederilor dintr-o anexă și a celor ale art. 13, în măsura în care acesta are legătură cu respectivele articole și prevederi:
 - a) Curtea Internațională de Justiție;
 - b) tribunalul de arbitraj.
2. Declarația dată conform paragrafului 1 nu trebuie să afecteze aplicarea art. 18 și a art. 20 paragraful 2.
3. Partea care nu a dat o declarație conform paragrafului 1 sau în legătură cu care declarația nu mai este în vigoare trebuie să fie considerată că a acceptat competența tribunalului de arbitraj.
4. Dacă părțile implicate într-un diferend au acceptat aceleași mijloace de soluționare a diferendului, diferendul poate fi înaintat numai pentru o procedură de acest gen, dacă părțile nu convin altfel.
5. Dacă părțile implicate într-un diferend nu au acceptat aceleași mijloace de soluționare a diferendului sau dacă acestea au acceptat, amândouă, ambele mijloace, diferendul poate fi înaintat numai tribunalului de arbitraj, în cazul în care părțile nu convin contrariul.
6. Declarația dată conform paragrafului 1 trebuie să rămână în vigoare până la expirarea sa, în conformitate cu condițiile sale, sau 3 luni după ce s-a depus la depozitar comunicarea revocării.

7. O nouă declarație, comunicarea revocării sau expirarea unei declarații nu trebuie să afecteze în nici un fel procedura în curs de soluționare la Curtea Internațională de Justiție sau la tribunalul de arbitraj, în cazul în care părțile în diferend nu convin contrariul.

8. Declarațiile și comunicările la care se face referire în prezentul articol trebuie să fie depuse la depozitar, care trebuie să transmită părților copii ale acestora.

ARTICOLUL 20

Procedura de soluționare a diferendelor

1. Dacă părțile aflate într-un diferend legat de interpretarea sau aplicarea art. 7, 8 sau 15 ori, exceptând cazul când o anexă conține alte prevederi, a prevederilor unei anexe sau ale art. 13, în măsura în care acesta are legătură cu respectivele articole și prevederi, nu au convenit asupra unui mijloc de soluționare a diferendului în decursul celor 12 luni cerute pentru consultare conform art. 18, diferendul trebuie supus, la solicitarea uneia dintre părțile aflate în diferend, spre soluționare conform procedurii definite la art. 19 paragrafele 4 și 5.

2. Tribunalul de arbitraj nu trebuie să aibă competența de a decide sau de a dispune asupra oricărei probleme care cade sub incidența art. IV din Tratatul asupra Antarcticii. În plus, nici o prevedere a prezentului protocol nu trebuie să fie interpretată ca oferind competență sau jurisdicție Curții Internaționale de Justiție ori altui tribunal, înființat în scopul soluționării diferendelor dintre părți, ca să decidă sau să dispună în orice chestiune ce intră sub incidența art. IV din Tratatul asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 21

Semnarea protocolului

Prezentul protocol va fi deschis semnării la Madrid la data de 4 octombrie 1991 și apoi la Washington până la data de 3 octombrie 1992 de către orice stat care este parte contractantă la Tratatul asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 22

Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

1. Prezentul protocol este supus ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

2. După data de 3 octombrie 1992 prezentul protocol va fi deschis spre aderare oricărui stat care este parte contractantă la Tratatul asupra Antarcticii.

3. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare trebuie să fie depuse la Guvernul Statelor Unite ale Americii, desemnat prin prezentul protocol drept depozitar.

4. După data intrării în vigoare a prezentului protocol părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu trebuie să dea curs unei notificări referitoare la dreptul părții contractante la Tratatul asupra Antarcticii de a desemna reprezentanți care să participe la întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, în conformitate cu art. IX (2) din Tratatul asupra Antarcticii, dacă partea contractantă nu a ratificat, nu a acceptat, nu a aprobat sau nu a aderat la prezentul protocol.

ARTICOLUL 23

Intrarea în vigoare

1. Prezentul protocol intră în vigoare în a 30-a zi după data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare de către toate statele care sunt părți consultative ale Tratatului asupra Antarcticii la data la care se adoptă prezentul protocol.

2. Pentru fiecare parte contractantă la Tratatul asupra Antarcticii care, ulterior datei intrării în vigoare a prezentului protocol, depune un instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prezentul protocol trebuie să intre în vigoare în a 30-a zi ulterioară depunerii instrumentului.

ARTICOLUL 24

Rezervele față de protocol

Rezervele față de prezentul protocol nu sunt permise.

ARTICOLUL 25

Modificarea sau amendamentul

1. Fără a aduce prejudicii prevederilor art. 9, prezentul protocol poate fi modificat sau amendat în orice moment în conformitate cu procedura stabilită la art. XII (1) (a) și (b) din Tratatul asupra Antarcticii.
2. Dacă după expirarea a 50 de ani de la data intrării în vigoare a prezentului protocol una dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii solicită modificarea sau amendarea printr-o comunicare adresată depozitarului, trebuie să se țină o conferință cât de curând posibil pentru a analiza aplicarea prezentului protocol.
3. O modificare sau un amendament propus la una dintre conferințele de analiză întrunite în conformitate cu paragraful 2 trebuie să fie adoptat de majoritatea părților, incluzând trei pătrimi din numărul statelor care sunt părți consultative ale Tratatului asupra Antarcticii la data adoptării prezentului protocol.
4. O modificare sau un amendament adoptat în conformitate cu paragraful 3 trebuie să intre în vigoare la data ratificării, acceptării, aprobării sau aderării a trei pătrimi din numărul părților consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, incluzând ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea din partea tuturor statelor care sunt părți consultative ale Tratatului asupra Antarcticii la data adoptării prezentului protocol.
5. a) Referitor la art. 7, interzicerea activităților de exploatare a resurselor minerale antarctice, prevăzută în respectivul articol, se menține dacă nu este în vigoare un regim juridic obligatoriu privind activitățile legate de resursele minerale antarctice, care să includă un mijloc convenit prin care să se determine dacă aceste activități ar fi acceptabile, și dacă da, în ce condiții ar fi posibil acest lucru. Acest regim trebuie să protejeze în totalitate interesele tuturor statelor la care se face referire în art. IV din Tratatul asupra Antarcticii și trebuie să aplice principiile cuprinse în tratat. De aceea, dacă se propune o modificare sau un amendament la art. 7 în cadrul unei conferințe de analiză, la care se face referire în paragraful 3, acesta trebuie să includă un regim juridic obligatoriu.
b) Dacă o modificare sau un amendament nu a intrat în vigoare în decurs de 3 ani de la data adoptării sale, una dintre părți poate înștiința ulterior depozitarul despre retragerea acestuia din prezentul protocol, iar retragerea își va produce efectele la 2 ani de la primirea notificării de către depozitar.

ARTICOLUL 26

Notificări de către depozitar

- Depozitarul trebuie să notifice tuturor părților contractante ale Tratatului asupra Antarcticii următoarele:
- a) semnarea prezentului protocol și depunerea instrumentelor de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
 - b) data intrării în vigoare a prezentului protocol și a oricărei alte anexe la acesta;
 - c) data intrării în vigoare a unui amendament sau a unei modificări aduse prezentului protocol;
 - d) depunerea declarațiilor și a comunicărilor conform art. 19; și
 - e) orice notificare primită în conformitate cu art. 25 paragraful 5b).

ARTICOLUL 27

Textele autentice și înregistrarea la Națiunile Unite

1. Prezentul protocol, încheiat în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare versiune fiind egal autentică, trebuie să fie depus în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii, care trebuie să transmită copii conforme cu originalul tuturor părților contractante ale Tratatului asupra Antarcticii.
2. Prezentul protocol trebuie să fie înregistrat de către depozitar în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ANEXĂ
la Protocol

ARBITRAJUL

ARTICOLUL 1

1. Tribunalul de arbitraj trebuie să fie constituit și trebuie să funcționeze în conformitate cu prevederile protocolului care include prezenta anexă.
2. Secretarul la care se face referire în prezenta anexă este secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj.

ARTICOLUL 2

1. Fiecare parte trebuie să aibă dreptul să desemneze până la 3 arbitri, dintre care cel puțin unul trebuie să fie numit în decurs de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului protocol ca să reprezinte partea respectivă. Fiecare arbitru trebuie să aibă experiență în afaceri antarctice, să aibă cunoștințe temeinice ale legislației internaționale și să se bucure de cea mai bună reputație în ceea ce privește onestitatea, competența și integritatea. Numele persoanelor astfel desemnate trebuie să constituie lista arbitrilor. Fiecare parte trebuie să mențină pe listă numele a cel puțin unui arbitru.
2. Sub rezerva paragrafului 3, un arbitru desemnat de una dintre părți trebuie să rămână pe listă pentru o perioadă de 5 ani și trebuie să fie eligibil pentru redeseemnarea de către respectiva parte pentru perioade de încă 5 ani.
3. Una dintre părțile care și-a desemnat un arbitru poate retrage numele arbitrului respectiv de pe listă. Dacă un arbitru moare sau dacă una dintre părți, dintr-un anumit motiv, retrage de pe listă numele unui arbitru desemnat de ea, partea care l-a desemnat pe arbitru în chestiune trebuie să-l înștiințeze la timp pe secretar. Arbitrul al cărui nume este retras de pe listă trebuie să continue să deservească orice tribunal de arbitraj la care acesta a fost numit până la încheierea procedurii în curs la tribunalul de arbitraj.
4. Secretarul trebuie să garanteze că se menține o listă actualizată a arbitrilor desemnați în conformitate cu prezentul articol.

ARTICOLUL 3

1. Tribunalul de arbitraj trebuie să fie alcătuit din 3 arbitri, care trebuie să fie numiți astfel:
 - a) Partea în diferend care inițiază procedura trebuie să numească un arbitru, care poate fi un cetățean al său, inclus pe lista la care se face referire în art. 2. Această numire trebuie să fie inclusă în notificarea la care se face referire în art. 4.
 - b) În decurs de 40 de zile de la primirea respectivei notificări cealaltă parte implicată în diferend trebuie să numească cel de-al doilea arbitru, care poate fi un cetățean al său, de pe lista la care se face referire în art. 2.
 - c) În decurs de 60 de zile de la numirea celui de-al doilea arbitru părțile aflate în diferend trebuie să numească de comun acord cel de-al treilea arbitru de pe lista la care se face referire în art. 2. Cel de-al treilea arbitru nu trebuie să fie nici cetățean al uneia dintre părțile implicate în diferend, nici o persoană desemnată pentru lista la care se face referire în art. 2 de către una dintre părțile aflate în diferend, nici de aceeași naționalitate cu unul dintre primii 2 arbitri. Cel de-al treilea arbitru trebuie să fie președintele tribunalului de arbitraj.
 - d) Dacă cel de-al doilea arbitru nu a fost numit în perioada prescrisă sau dacă părțile aflate în diferend nu au ajuns, în intervalul de timp prescris, la un acord referitor la numirea celui de-al treilea arbitru, arbitrul sau arbitrii trebuie să fie numiți, la cererea uneia dintre părțile aflate în diferend și în decurs de 30 de zile de la primirea unei astfel de solicitări, de către președintele Curții Internaționale de Justiție de pe lista la care se face referire în art. 2 și conform condițiilor prescrise la subparagrafele b) și c). La îndeplinirea funcțiilor acordate acestuia sau acesteia conform prezentului subparagraf, președintele Curții Internaționale de Justiție trebuie să consulte părțile aflate în diferend.
 - e) Dacă președintele Curții Internaționale de Justiție nu poate să-și exercite funcțiile acordate acestuia sau acesteia conform subparagrafului d) sau este cetățean al unei părți aflate în diferend, funcțiile trebuie să fie îndeplinite de către vicepreședintele Curții, iar dacă vicepreședintele nu poate să-și exercite funcțiile sau este cetățean al uneia dintre părțile aflate în diferend, funcțiile trebuie să fie îndeplinite de către următorul membru foarte important al Curții, care este disponibil și nu este cetățean al uneia dintre părțile aflate în diferend.
2. Orice loc vacant trebuie să fie ocupat în maniera prevăzută pentru numirea inițială.
3. În cazul oricărui diferend care implică mai mult de două părți, părțile care au un interes comun trebuie să numească un arbitru prin consens în perioada specificată la paragraful 1b).

ARTICOLUL 4

Partea aflată în diferend care inițiază acțiune în justiție trebuie să notifice celelalte părți sau celorlalte părți aflate în diferend, precum și secretarului. Notificarea trebuie să includă o declarație despre pretenții și despre temeiul pe care se bazează acestea. Notificarea trebuie să fie transmisă de către secretar tuturor părților.

ARTICOLUL 5

1. În cazul în care părțile aflate în diferend nu convin altfel, arbitrajul trebuie să se desfășoare la Haga, unde trebuie să fie păstrate înregistrările tribunalului de arbitraj. Tribunalul de arbitraj trebuie să-și adopte propriile norme de procedură. Aceste norme de procedură trebuie să garanteze faptul că fiecare dintre părțile aflate în diferend are posibilitatea totală de a fi audiat și de a-și prezenta cazul și totodată trebuie să garanteze faptul că procesul se desfășoară cu rapiditate.
2. Tribunalul de arbitraj poate audia și decide asupra contrapretențiilor ce rezultă din diferend.

ARTICOLUL 6

1. Tribunalul de arbitraj, acolo unde consideră că prima facie el are competență conform protocolului, poate:
 - a) la solicitarea uneia dintre părțile aflate în diferend, indica măsuri provizorii, deoarece el consideră necesar să se mențină drepturile respective ale părților aflate în diferend;
 - b) prescrie orice măsuri provizorii, pe care le consideră adecvate conform împrejurărilor, pentru a împiedica producerea unor vătămări grave ale mediului antarctic sau ale ecosistemelor dependente ori asociate.
2. Părțile aflate în diferend trebuie să se conformeze imediat oricăror măsuri provizorii prescrise conform paragrafului 1b) în așteptarea unei sentințe arbitrale conform art. 10.
3. Fără a ține seama de perioada precizată la art. 20 din protocol, una dintre părțile aflate în diferend poate solicita în orice moment, prin notificare trimisă celeilalte părți sau celorlalte părți aflate în diferend, precum și secretarului, în conformitate cu art. 4, ca tribunalul de arbitraj să se constituie în procedură de urgență pentru a indica sau a prescrie măsurile provizorii de urgență în conformitate cu prezentul articol. În acest caz tribunalul de arbitraj trebuie să se constituie cât mai repede posibil în conformitate cu art. 3, exceptând faptul că perioadele prevăzute la art. 3 paragraful 1b), c) și d) trebuie să fie reduse la 14 zile în fiecare caz. Tribunalul de arbitraj trebuie să decidă asupra cererii de măsuri provizorii de urgență în decurs de două luni de la numirea președintelui acestuia.
4. În urma deciziei tribunalului de arbitraj referitoare la solicitarea de măsuri provizorii de urgență în conformitate cu paragraful 3, soluționarea diferendului trebuie să continue conform art. 18, 19 și 20 din protocol.

ARTICOLUL 7

Oricare dintre părțile care consideră că are un interes legitim, fie general, fie individual, ce poate fi afectat în mare măsură de o sentință arbitrală a unui tribunal de arbitraj, poate interveni în proces dacă tribunalul de arbitraj nu decide altfel.

ARTICOLUL 8

Părțile aflate în diferend trebuie să faciliteze activitatea tribunalului de arbitraj și, în mod deosebit, în conformitate cu legislația acestora și utilizând toate mijloacele aflate la dispoziția lor, ele trebuie să îi furnizeze toate documentele și informațiile relevante și să-i permită, atunci când este cazul, să cheme martori sau experți și să primească probele acestora.

ARTICOLUL 9

Dacă una dintre părțile aflate în diferend nu se prezintă în fața tribunalului de arbitraj sau nu reușește să-și apere cauza, oricare dintre celelalte părți aflate în diferend poate solicita tribunalului de arbitraj să continue procesul și să formuleze sentința arbitrală.

ARTICOLUL 10

1. Tribunalul de arbitraj trebuie, pe baza prevederilor protocolului și ale altor legi și principii aplicabile ale justiției internaționale, care nu sunt incompatibile cu aceste prevederi, să decidă în privința acestor diferende așa cum sunt ele înaintate acestuia.
2. Tribunalul de arbitraj poate să decidă, ex aequo et bono, în privința unui diferend înaintat acestuia, dacă părțile implicate în diferend convin în acest sens.

ARTICOLUL 11

1. Înainte de a da sentința arbitrală tribunalul de arbitraj trebuie să se convingă că are competența de a decide în privința respectivului diferend și că pretențiile și contrapretențiile sunt bine fundamentate de fapt și de drept.
2. Sentința arbitrală trebuie să fie însoțită de o expunere de motive privind decizia și trebuie să fie comunicată secretarului, care trebuie să o transmită tuturor părților.
3. Sentința arbitrală trebuie să fie definitivă și obligatorie pentru părțile aflate în diferend și pentru orice parte care a intervenit în proces și căreia părțile trebuie să i se conformeze fără întârziere. Tribunalul de arbitraj trebuie să interpreteze sentința arbitrală la cererea unei părți aflate în diferend sau a unei părți interveniente.
4. Sentința arbitrală nu trebuie să fie obligatorie decât în cauza respectivă.
5. Dacă tribunalul de arbitraj nu decide altfel, cheltuielile legate de tribunalul de arbitraj, inclusiv cele privind remunerația arbitrilor, trebuie să fie suportate de părțile aflate în diferend în părți egale.

ARTICOLUL 12

Toate sentințele tribunalului de arbitraj, inclusiv cele la care se face referire la art. 5, 6 și 11, trebuie să fie luate de majoritatea arbitrilor, care nu se pot abține de la vot.

ARTICOLUL 13

1. Prezenta anexă poate fi amendată sau modificată printr-o măsură adoptată în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. Dacă măsura nu prevede altfel, amendamentul sau modificarea va fi considerată ca aprobată și își va produce efectele după un an de la încheierea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii la care a fost adoptată, dacă una sau mai multe dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu notifică depozitarului, în intervalul de timp respectiv, că doresc o prelungire a perioadei sau că nu pot aproba măsura respectivă.
2. Orice amendament sau modificare a prezentei anexe, care își produce efectele în conformitate cu paragraful 1, își va produce ulterior efectele pentru oricare dintre părți la momentul în care depozitarul primește o notificare a aprobării din partea părții respective.

ANEXA Nr. I
la Protocolul privind protecția mediului
la Tratatul asupra Antarcticii

EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

ARTICOLUL 1

Etapa preliminară

1. Impactul asupra mediului al activităților propuse la care se face referire în art. 8 din protocol trebuie, înainte de a fi demarate, să fie analizate în conformitate cu procedurile naționale corespunzătoare.
2. Dacă se constată că o activitate are un impact mai puțin decât minor sau tranzitoriu, activitatea respectivă poate continua.

ARTICOLUL 2

Evaluarea inițială a mediului

1. Dacă nu s-a stabilit că o activitate va avea un impact mai puțin decât minor sau tranzitoriu sau dacă nu se află în curs de elaborare o evaluare cuprinzătoare referitoare la mediu, în conformitate cu art. 3, trebuie să se elaboreze o evaluare inițială a mediului. Aceasta trebuie să conțină detalii suficiente pentru a evalua dacă o activitate propusă poate avea un impact mai mult decât minor sau tranzitoriu și trebuie să includă:
 - a) o descriere a activității propuse, incluzând scopul, locul, durata și amplexarea acesteia; și

b) analiza alternativelor la activitatea propusă și orice impact pe care l-ar putea avea activitatea respectivă, inclusiv analiza impacturilor acumulate în lumina activităților planificate existente și cunoscute.

2. În cazul în care evaluarea inițială a mediului indică faptul că este posibil ca activitatea propusă să nu aibă mai mult decât un impact minor sau tranzitoriu, activitatea respectivă poate continua, cu condiția să se utilizeze proceduri adecvate, printre care se poate afla monitorizarea, pentru a evalua și a verifica impactul activității respective.

ARTICOLUL 3

Evaluarea cuprinzătoare a mediului

1. În cazul în care evaluarea inițială a mediului indică faptul, sau dacă se determină în alt mod că este posibil ca o activitate propusă să aibă mai mult decât un impact minor sau tranzitoriu, trebuie să se elaboreze o evaluare cuprinzătoare asupra mediului.

2. O evaluare cuprinzătoare asupra mediului trebuie să includă:

a) o descriere a activității propuse, incluzând scopul, locul, durata și anvergura acesteia, precum și posibilele alternative la respectiva activitate, inclusiv alternativa necontinuării, precum și consecințele alternativelor respective;

b) o descriere a stării inițiale de referință a mediului cu care urmează să se compare schimbările prognozate, precum și o predicție a stării viitoare de referință a mediului în absența activității propuse;

c) o descriere a metodelor și datelor utilizate pentru a prognoza impacturile activității propuse;

d) estimarea naturii, amplitudinii, duratei și anvergurii posibilelor impacturi directe ale activității propuse;

e) aprecierea posibilelor impacturi indirecte sau a impacturilor de ordin secundar ale activității respective;

f) aprecierea impacturilor cumulate ale activității propuse în lumina activităților existente și a altor activități planificate cunoscute;

g) identificarea măsurilor, inclusiv a programelor de monitorizare, care ar putea fi luate pentru a reduce la minimum sau a diminua impacturile activității propuse și pentru a depista impacturile neanticipate și care ar putea avertiza din timp asupra unor efecte negative ale activității respective, precum și pentru a soluționa prompt și eficace accidentele;

h) identificarea unor impacturi inevitabile ale respectivei activități;

i) analiza efectelor activității propuse asupra desfășurării cercetărilor științifice, precum și asupra altor utilizări și valori existente;

j) identificarea lacunelor de cunoaștere și a incertitudinilor întâlnite la compilarea informațiilor solicitate în conformitate cu prezentul paragraf;

k) un rezumat netehnic al informațiilor furnizate în conformitate cu prezentul paragraf; și

l) numele și adresa persoanei sau ale organizației care a elaborat evaluarea cuprinzătoare asupra mediului, precum și adresa la care trebuie să fie trimise observațiile asupra acesteia.

3. Proiectul de evaluare cuprinzătoare a mediului trebuie să fie pus la dispoziția publicului și trebuie să circule la toate părțile, care la rândul lor trebuie să-l facă public pentru observații. Pentru primirea observațiilor trebuie să se acorde o perioadă de 90 de zile.

4. Proiectul de evaluare cuprinzătoare a mediului trebuie să fie înaintat Comitetului în perioada în care acesta circulă la părți și cu cel puțin 120 de zile înainte de întrunirea consultativă a Tratatului asupra Antarcticii, pentru a se determina dacă este corespunzător.

5. Nu trebuie să se ia nici o decizie finală în legătură cu continuarea activității propuse în zona Tratatului asupra Antarcticii, dacă nu a existat prilejul de a se lua în considerare proiectul de evaluare cuprinzătoare a mediului în cadrul întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii, la inițiativa Comitetului, cu condiția ca, prin aplicarea prezentului paragraf, să nu se amâne decizia de a continua cu activitatea propusă, cu mai mult de 15 luni de la data circulării proiectului de evaluare cuprinzătoare a mediului.

6. Evaluarea finală cuprinzătoare a mediului trebuie să privească și trebuie să includă sau să rezume observațiile primite referitoare la proiectul de evaluare cuprinzătoare a mediului. Evaluarea finală cuprinzătoare a mediului, comunicarea despre deciziile legate de aceasta și orice evaluare a importanței impacturilor anticipate în raport cu avantajele activității propuse trebuie să circule la toate părțile, care trebuie să le facă publice, cu cel puțin 60 de zile înainte de începerea activității propuse în zona Tratatului asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 4

Decizii bazate pe evaluările cuprinzătoare ale mediului

Orice decizie privind o activitate propusă, la care se referă art. 3, care trebuie să continue în forma propusă sau într-o formă modificată, trebuie să se bazeze pe evaluarea cuprinzătoare a mediului, precum și pe alte considerații relevante.

ARTICOLUL 5

Supravegherea

1. Trebuie să se aplice procedurile, inclusiv supravegherea corespunzătoare a indicatorilor-cheie de mediu, pentru a se evalua și a se verifica impactul oricărei activități care se desfășoară în scopul finalizării evaluării cuprinzătoare a mediului.

2. Procedura la care se face referire în paragraful 1, precum și în art. 2 paragraful 2 trebuie să fie proiectată în așa fel încât să asigure o înregistrare regulată și verificabilă a impacturilor activității respective, între altele pentru:

- a) a permite efectuarea de evaluări, în măsura în care aceste impacturi sunt în conformitate cu prezentul protocol; și
- b) a asigura informații utile pentru reducerea la minimum sau diminuarea impacturilor și, acolo unde este cazul, informații referitoare la necesitatea suspendării, anulării sau modificării activității.

ARTICOLUL 6

Circulația informațiilor

1. Următoarele informații trebuie să fie trimise părților, înaintate Comitetului și făcute publice:

- a) o descriere a procedurii la care se face referire în art. 1;
 - b) o listă anuală a evaluărilor inițiale ale mediului elaborate în conformitate cu art. 2 și a deciziilor luate ca urmare a acestora;
 - c) informații importante obținute și orice măsură luată ca urmare a acestora, de pe urma procedurii aplicate în conformitate cu art. 2 paragraful 2 și art. 5; și
 - d) informații la care se face referire în art. 3 paragraful 6.
2. Orice evaluare inițială a mediului elaborată în conformitate cu art. 2 trebuie să fie pusă la dispoziție la cerere.

ARTICOLUL 7

Situații de urgență

1. Prezenta anexă nu trebuie să se aplice în cazuri de urgență legate de securitatea vieții umane sau a navelor, a aeronavelor ori a echipamentelor și instalațiilor de mare valoare sau legate de protecția mediului, care necesită inițierea unei activități fără a finaliza procedura prezentată în prezenta anexă.

2. Înștiințarea despre activitățile inițiate în cazurile de urgență, care altfel ar necesita elaborarea unei evaluări cuprinzătoare a mediului, trebuie să fie trimisă imediat tuturor părților și Comitetului și trebuie să se ofere o explicație completă despre activitățile desfășurate în decurs de 90 de zile de la inițierea acestora.

ARTICOLUL 8

Amendamentul sau modificarea

1. Prezenta anexă poate fi amendată sau modificată printr-o măsură adoptată în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. Dacă măsura respectivă nu prevede altfel, amendamentul sau modificarea va fi considerată ca aprobată și își va produce efectele după un an de la încheierea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii la care a fost adoptată, dacă una sau mai multe dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu notifică depozitarului, în intervalul de timp respectiv, că dorește o prelungire a perioadei respective sau că nu poate aproba respectiva măsură.

2. Orice amendament sau modificare a prezentei anexe, care își produce efectele în conformitate cu paragraful 1, își va produce ulterior efectele pentru oricare dintre părți în momentul în care depozitarul primește o notificare a aprobării din partea părții respective.

ANEXA Nr. II
la Protocolul privind protecția mediului
la Tratatul asupra Antarcticii

ARTICOLUL 1

Definiții

În scopul prezentei anexe:

- a)** mamifere indigene înseamnă orice vietate dintr-o specie ce aparține clasei mamifere, originară din zona Tratatului asupra Antarcticii sau care apare în aceste zone sezonier prin migrație naturală;
- b)** pasăre indigenă înseamnă orice vietate, în orice stadiu de viață (inclusiv de ou), din orice specie din clasa păsări, originară din zona Tratatului asupra Antarcticii sau care apare în zona respectivă sezonier prin migrație naturală;
- c)** plantă indigenă înseamnă orice fel de vegetație terestră sau de apă dulce, inclusiv briofite, licheni, ciuperci și alge, în orice stadiu al vieții lor (inclusiv semințe și muguri sau lăstari), originară din zona Tratatului asupra Antarcticii;
- d)** nevertebrat indigen înseamnă orice nevertebrat terestru sau de apă dulce, în orice stadiu de viață, originar din zona Tratatului asupra Antarcticii;
- e)** autoritatea corespunzătoare înseamnă orice persoană sau agenție autorizată de către o parte să emită permise conform prezentei anexe;
- f)** permis înseamnă o permisiune oficială scrisă emisă de către o autoritate în drept;
- g)** a captura sau capturare înseamnă a ucide, a răni, a prinde, a manipula sau a molesta un mamifer ori o pasăre indigenă sau a îndepărta ori a deteriora asemenea cantități de plante indigene, încât răspândirea sau bogăția lor locală să fie puternic afectată;
- h)** intervenție dăunătoare înseamnă:
 - (i) zborul sau aterizarea elicopterelor ori a altor nave în așa fel încât să perturbe aglomerările de păsări și de foci;
 - (ii) utilizarea de vehicule sau de vase inclusiv vehicule cu pernă de aer sau mici ambarcațiuni, de o asemenea manieră încât să perturbe aglomerările de păsări și de foci;
 - (iii) utilizarea explozivilor sau a armelor de foc în așa fel încât să perturbe aglomerările de păsări și de foci;
 - (iv) perturbarea voită a înmulțirii sau năpârlirii păsărilor ori a aglomerărilor de păsări sau de foci de către persoanele care circulă pe jos;
 - (v) deteriorarea masivă a aglomerărilor de plante terestre indigene prin aterizarea aeronavelor, prin conducerea vehiculelor sau călcând peste ele ori prin alte mijloace; și
 - (vi) orice gen de activitate care are ca rezultat modificarea în sens negativ a habitatelor oricăror specii sau populații de mamifere, păsări, plante sau nevertebrate indigene;
- i)** Convenția internațională pentru reglementarea vânării balenelor înseamnă convenția încheiată la Washington la data de 2 decembrie 1946.

ARTICOLUL 2

Cazuri de urgență

1. Prezenta anexă nu trebuie să se aplice în cazuri de urgență legate de securitatea vieții umane sau a navelor, a aeronavelor ori a echipamentelor și instalațiilor de mare valoare sau de protecția mediului.
2. Înștiințarea despre activitățile inițiate în cazuri de urgență trebuie să fie imediat transmisă tuturor părților, precum și Comitetului.

ARTICOLUL 3

Protecția faunei și florei indigene

1. Capturarea sau intervenția dăunătoare trebuie să fie interzisă, exceptând cazul când aceasta se face pe baza unui permis.
2. Aceste permise trebuie să specifice activitatea autorizată, inclusiv data, locul și persoana de care urmează să fie efectuată, și trebuie să fie emise doar în următoarele împrejurări:
 - a)** pentru furnizarea de probe pentru un studiu științific sau o informare științifică;
 - b)** pentru furnizarea de specimene pentru muzee, ierbare, grădini zoologice și botanice sau pentru alte instituții de învățământ ori de cultură sau pentru alte utilizări; și
 - c)** pentru a preveni consecințe inevitabile ale activităților științifice neautorizate altfel decât conform subparagrafelor a) și b) sau pentru construirea și funcționarea unor instalații științifice.
3. Emiterea unor permise de acest fel trebuie să fie limitată, astfel încât să existe siguranța că:
 - a)** nu vor mai fi capturate alte mamifere, păsări sau plante indigene decât cele ce sunt strict necesare unor scopuri prezentate la paragraful 2;

b) este sacrificat numai un număr redus de mamifere sau de păsări indigene și că în nici un caz nu se vor mai sacrifica și alte mamifere sau păsări aparținând populațiilor locale, decât cele ce pot fi înlocuite în mod normal prin reproducere naturală în anotimpul următor; și

c) se mențin diversitatea speciilor și a habitatelor esențiale pentru existența acestora, precum și echilibrul sistemelor ecologice existente în zona Tratatului asupra Antarcticii.

4. Speciile de mamifere, păsări sau de plante indigene enumerate în apendicele A la prezenta anexă trebuie să fie numite specii special protejate și acestor specii părțile trebuie să le asigure o protecție specială.

5. Permișiunea nu trebuie să fie dată pentru capturarea unei specii special protejate, dacă capturarea:

a) nu este în scop obligatoriu științific;

b) va pune în pericol supraviețuirea sau refacerea speciei respective ori a populației locale; și

c) nu utilizează metode neletale acolo unde este nevoie.

6. Toate capturările de mamifere și de păsări trebuie să se facă în așa fel încât să implice cel mai mic grad posibil de suferință și durere.

ARTICOLUL 4

Introducerea de specii, paraziți și boli neindigene

1. Nici o specie de animal sau de plantă neindigenă zonei Tratatului asupra Antarcticii nu trebuie să fie introdusă pe pământul sau în șelfurile de gheață ori în apele din zona Tratatului asupra Antarcticii, exceptând cazul în care există permișiunea de a face acest lucru.

2. Câinii nu trebuie să fie aduși în ținuturile antarctice sau pe șelfurile de gheață, iar câinii care se găsesc în prezent în zona respectivă trebuie să fie îndepărtați până la data de 1 aprilie 1994.

3. Permisele, conform paragrafului 1, trebuie să fie emise pentru a permite importul numai de animale și plante enumerate în apendicele B la prezenta anexă și trebuie să specifice numărul și, dacă este necesar, vârsta și sexul și totodată trebuie să se ia măsuri pentru a împiedica evadarea acestora sau contactul cu fauna și flora indigenă.

4. Înainte de expirarea permisului planta sau animalul pentru care a fost eliberat un permis, în conformitate cu paragrafele 1 și 3, trebuie să fie îndepărtat din zona Tratatului asupra Antarcticii sau lichidat prin incinerare ori prin alte mijloace la fel de eficace care elimină riscurile pentru fauna sau flora indigenă. Permisul trebuie să specifice această obligație. Orice plantă sau animal introdus în zona Tratatului asupra Antarcticii, neoriginar din zona respectivă, inclusiv urmașii acestuia, trebuie să fie îndepărtat sau lichidat prin incinerare ori prin alte mijloace la fel de eficace, pentru a deveni steril, în cazul în care se constată că prezintă riscuri pentru flora sau fauna indigenă.

5. Nici o prevedere a prezentului articol nu privește importul de alimente în zona Tratatului asupra Antarcticii, cu condiția să nu se importe animale vii în aceste scopuri, iar plantele și părțile de animale și produsele de origine animală să fie păstrate în condiții atent controlate și să fie lichidate în conformitate cu anexa nr. III la protocol și cu apendicele C la prezenta anexă.

6. Fiecare parte trebuie să ia măsuri, incluzându-le și pe cele enumerate în apendicele C la prezenta anexă, pentru a împiedica introducerea de microorganisme (de exemplu: virusuri, bacterii, paraziți, ciuperci, fermenți) care nu sunt prezente în fauna și flora indigenă.

ARTICOLUL 5

Informarea

Fiecare parte trebuie să elaboreze și să pună la dispoziție informații care stabilesc activitățile interzise și să ofere liste cu speciile care se bucură de protecție specială și cu zonele protejate importante tuturor acelor persoane care se află sau intenționează să intre în zona Tratatului asupra Antarcticii, în vederea garantării faptului că aceste persoane înțeleg și respectă prevederile prezentei anexe.

ARTICOLUL 6

Schimbul de informații

1. Părțile trebuie să ia măsuri în vederea:

a) culegerii și schimbului de înregistrări (inclusiv înregistrări de permise), și de date statistice referitoare la numărul sau cantitățile din fiecare specie de mamifer, pasăre ori plantă indigenă capturate anual în zona Tratatului asupra Antarcticii;

b) obținerii și schimbului de informații referitoare la statutul mamiferelor, păsărilor, plantelor și nevertebratelor din zona Tratatului asupra Antarcticii și la măsura în care aceste specii sau populații au nevoie de protecție;

c) stabilirii unei forme comune în care respectivele informații trebuie să fie transmise de către părți în conformitate cu paragraful 2.

2. Fiecare parte trebuie să informeze celelalte părți, precum și Comitetul, înainte de încheierea lunii noiembrie a fiecărui an, despre orice măsură luată conform paragrafului 1, precum și în legătură cu numărul și natura permiselor emise, conform prezentei anexe, anterior datei de 1 iulie până la data de 30 iunie.

ARTICOLUL 7

Relația cu alte acorduri din afara sistemului
Tratatului asupra Antarcticii

Nici o prevedere din prezenta anexă nu trebuie să constituie o derogare de la drepturile și îndatoririle părților în conformitate cu Convenția internațională pentru reglementarea vânării balenelor.

ARTICOLUL 8

Revizuirea măsurilor

Părțile trebuie să continue să revizuiască măsurile destinate conservării faunei și florei antarctice, ținând seama de orice recomandare din partea Comitetului.

ARTICOLUL 9

Amendamentul sau modificarea

1. Prezenta anexă poate fi amendată sau modificată printr-o măsură adoptată în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. Dacă măsura nu conține alte prevederi, amendamentul sau modificarea va fi considerată ca aprobată și își va produce efectele după un an de la încheierea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii la care aceasta a fost adoptată, dacă una sau mai multe dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu notifică depozitarului, în intervalul respectiv de timp, că dorește o prelungire a perioadei sau că nu poate să aprobe măsura.

2. Orice amendament sau modificare a prezentei anexe, care își produce efectele în conformitate cu paragraful 1, își va produce ulterior efectele pentru oricare dintre părți, în momentul în care depozitarul primește o notificare a aprobării acesteia de către partea respectivă.

Apendice
la anexa nr. II

APENDICELE A

Specii supuse unui regim special de protecție

Toate speciile din genul *Arctocephalus*, foca cu blană. *Ommatophoca rossii*, Ross Seal.

APENDICELE B

Importul de animale și de plante

Următoarele animale și plante pot fi aduse în zona Tratatului asupra Antarcticii în conformitate cu permisele emise conform art. 4 din anexa nr. II:

a) plante de casă; și

b) animale și plante de laborator, inclusiv virusuri, bacterii, fermenți și ciuperci.

APENDICELE C

Măsuri pentru prevenirea introducerii de microorganisme

1. Păsări de curte. Nici un fel de păsări de curte vii sau de alte păsări vii nu trebuie să fie aduse în zona Tratatului asupra Antarcticii. Înainte ca păsările tranșate să fie ambalate în vederea transportului către zona Tratatului asupra Antarcticii, acestea trebuie să fie verificate pentru a se evidenția prezența unor boli, precum boala de Newcastle, tuberculoza și infecția cu fermenți. Păsările sau părți din acestea neconsumate trebuie să fie îndepărtate din zona Tratatului asupra Antarcticii sau lichidate prin incinerare ori prin alte mijloace echivalente care elimină riscurile pentru flora și fauna indigenă.

2. Trebuie să se evite cât mai mult posibil aducerea de pământ nesteril.

DISTRUGEREA DEȘEURILOR ȘI MANAGEMENTUL DEȘEURILOR

ARTICOLUL 1

Obligații generale

1. Prezenta anexă trebuie să privească activitățile inițiate în zona Tratatului asupra Antarcticii ca urmare a programelor de cercetare științifică, a activităților turistice, precum și a altor activități guvernamentale și neguvernamentale în zona Tratatului asupra Antarcticii, pentru care este necesară o înștiințare prealabilă în conformitate cu art. VII (5) din Tratatul asupra Antarcticii, inclusiv activități asociate de susținere logistică.
2. Cantitatea de deșeuri produse sau distruse în zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să fie diminuată cât se poate de mult pentru a reduce la minimum impactul asupra mediului antarctic și pentru a diminua interferența cu valorile naturale ale Antarcticii, cu cercetarea științifică, precum și cu alte utilizări ale Antarcticii, care sunt în conformitate cu Tratatul asupra Antarcticii.
3. Depozitarea, distrugerea și îndepărtarea deșeurilor din zona Tratatului asupra Antarcticii, precum și reciclarea și reducerea surselor de deșeuri trebuie să fie bine luate în considerare la planificarea și desfășurarea activităților în zona Tratatului asupra Antarcticii.
4. Deșeurile îndepărtate din zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie, în cea mai mare măsură posibilă, să fie returnate în țara care organizează activitățile generatoare de astfel de deșeuri sau în orice altă țară în care s-au luat măsuri pentru distrugerea unor asemenea deșeuri, în conformitate cu acordurile internaționale relevante.
5. Terenurile și șantierul abandonate destinate activităților antarctice, unde se depozitau în trecut și se depozitează în prezent deșeuri, trebuie să fie curățate de către cel care le-a produs și de către utilizatorul locurilor respective. Această obligație nu trebuie să fie interpretată ca necesitând:
 - a) îndepărtarea vreunei construcții desemnate ca sit istoric ori monument; sau
 - b) îndepărtarea vreunei construcții sau a deșeurilor în împrejurări în care îndepărtarea deșeurilor printr-o opțiune practică ar avea ca rezultat un impact mult mai negativ asupra mediului decât menținerea construcției și a deșeurilor în locurile actuale.

ARTICOLUL 2

Distrugerea deșeurilor prin îndepărtarea acestora din zona Tratatului asupra Antarcticii

1. Următoarele deșeuri, dacă sunt generate după intrarea în vigoare a prezentei anexe, trebuie să fie îndepărtate din zona Tratatului asupra Antarcticii de către cel ce a produs aceste deșeuri:
 - a) materiale radioactive; b) baterii electrice; c) combustibil, atât lichid, cât și solid; d) deșeuri conținând niveluri dăunătoare de metale grele sau de compuși persistenti foarte toxici sau periculoși; e) policlorură de vinil (PVC), spumă poliuretanică, spumă de polistiren, cauciuc și uleiuri lubrifiante, cherestea tratată și alți produși care conțin aditivi ce ar putea produce emisii periculoase dacă sunt incinerati; f) toate celelalte deșeuri din plastic, exceptând recipientele de poliuretan cu densitate redusă (cum ar fi sacii de depozitare a deșeurilor), cu condiția ca aceste recipiente să fie incinerate conform art. 3 paragraful 1; g) rezervoare de combustibil; și h) alte deșeuri solide, neinflamabile, cu condiția ca obligația de îndepărtare a recipientelor de combustibil și a deșeurilor solide, neinflamabile, menționată la lit. g) și h), să nu se aplice în situațiile în care îndepărtarea unor astfel de deșeuri prin orice opțiune practică ar avea ca rezultat un impact negativ mult mai mare asupra mediului decât menținerea acestora pe locurile existente.
2. Deșeurile lichide care nu sunt cuprinse în paragraful 1, precum și apele uzate și deșeurile lichide casnice trebuie să fie îndepărtate cât mai mult posibil din zona Tratatului asupra Antarcticii de către cel ce a produs asemenea deșeuri.
3. Următoarele deșeuri trebuie să fie îndepărtate din zona Tratatului asupra Antarcticii de către cel ce a produs aceste deșeuri, dacă acestea nu sunt incinerate, autoclavizate sau tratate în alt fel pentru a fi sterile: a) reziduuri de carcase de animale aduse în zonă; b) culturi de laborator ale microorganismelor și agenți patogeni ai plantelor; și c) produse aviare introduse în zonă.

ARTICOLUL 3

Distrugerea deșeurilor prin incinerare

1. Conform paragrafului 2 deșeurile inflamabile, altele decât cele la care se face referire la art. 2 paragraful 1, care nu sunt îndepărtate din zona Tratatului asupra Antarcticii, trebuie să fie arse în incineratoare care reduc cât mai mult posibil emisiile dăunătoare. Trebuie să se aibă în vedere orice standarde referitoare la emisii și directive privind echipamentele, care pot fi recomandate, între altele, de către Comitet și de către Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice. Reziduurile solide rezultate de la acest gen de incinerare trebuie să fie îndepărtate din zona Tratatului asupra Antarcticii.

2. Toate operațiunile de ardere în aer liber a deșeurilor trebuie să fie încheiate cât mai repede posibil, însă nu mai târziu de sfârșitul sezonului 1998-1999. În așteptarea eliminării definitive a acestui gen de operațiuni, care presupun distrugerea deșeurilor prin arderea în aer liber, trebuie să se țină seama de direcția și viteza vântului și de tipul de deșeurii care trebuie să fie arse, pentru a se limita depunerea de particule și pentru a se evita astfel de depuneri în zone importante din punct de vedere biologic, științific, istoric, estetic sau pentru sălbăticia lor, incluzând în mod special zone cărora li se acordă protecție în conformitate cu Tratatul asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 4

Distrugerea terestră și a altor categorii de deșeurii

1. Deșeurile neîndepărtate sau nedistruse în conformitate cu art. 2 și 3 nu trebuie să fie evacuate în zone fără gheață sau în sistemele de apă potabilă.

2. Apele reziduale, deșeurile lichide casnice și alte deșeurii lichide neîndepărtate din zona Tratatului asupra Antarcticii, în conformitate cu art. 2, nu trebuie să fie eliminate, cât mai repede posibil, pe gheața marină, pe șelfurile de gheață sau pe podurile de gheață sfărâmată, cu condiția ca aceste deșeurii care sunt generate de stații aflate în interiorul zonelor antarctice pe șelfurile de gheață sau pe podurile de gheață sfărâmată să poată fi evacuate în gropi adânci în gheață, acolo unde aceasta este singura opțiune practică de evacuare. Asemenea gropi nu trebuie să fie amplasate pe trasee cunoscute de curgere a sloiurilor, care duc în final la zone fără gheață sau în zone de mare ablațiune.

3. Deșeurile produse în tabere trebuie să fie îndepărtate, cât mai repede posibil, de către cel ce le-a generat, spre stațiile de asistență sau către mare în vederea distrugerii acestora în conformitate cu prezenta anexă.

ARTICOLUL 5

Evacuarea deșeurilor în mare

1. Apele reziduale și deșeurile lichide casnice pot fi evacuate direct în mare, ținându-se cont de capacitatea de asimilare a mediului marin receptor și cu condiția ca:

a) evacuarea să aibă loc acolo unde există condiții pentru diluarea inițială și pentru dispersia rapidă; și
b) mari cantități din aceste deșeurii (generate la o stație la care ocuparea medie săptămânală pe perioada verii australe este de aproximativ 30 de persoane sau mai mult) trebuie să fie tratate cel puțin prin macerare.

2. Subprodusul epurării apelor reziduale prin procedeul contractor biologic rotativ sau prin procedee similare poate fi deversat în mare cu condiția ca această evacuare să nu afecteze în mod negativ mediul local și cu condiția ca orice fel de evacuare în mare de acest fel să se facă în conformitate cu anexa nr. IV la protocol.

ARTICOLUL 6

Depozitarea deșeurilor

Toate deșeurile ce urmează a fi eliminate din zona Tratatului asupra Antarcticii sau care urmează a fi distruse în alt mod trebuie să fie depozitate în așa fel încât să împiedice deversarea lor în mediul înconjurător.

ARTICOLUL 7

Produse interzise

Nici un fel de bifenoli policlorinați (PCB), sol nesteril, granule și așchii de polistiren sau alte forme similare de ambalaje ori de pesticide (altele decât cele necesare pentru scopuri științifice, medicale sau igienice) nu trebuie să fie introduse pe terenurile sau șelfurile de gheață ori în apa din zona Tratatului asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 8

Planificarea managementului deșeurilor

1. Fiecare parte care desfășoară activități în zona Tratatului asupra Antarcticii trebuie să stabilească, referitor la aceste activități, un sistem de clasificare a distrugerii deșeurilor ca bază pentru înregistrarea deșeurilor și pentru a facilita studiile menite a evalua impactul asupra mediului al activităților științifice și al susținerii logistice asociate. În acest scop deșeurile produse trebuie să fie clasificate după cum urmează:

- a) apele reziduale și deșeurile lichide casnice (grupa 1);
- b) alte deșeuri lichide și produse chimice, inclusiv combustibili și lubrifianți (grupa 2);
- c) materiale solide destinate arderii (grupa 3);
- d) alte deșeuri solide (grupa 4); și
- e) material radioactiv (grupa 5).

2. Pentru a reduce în continuare impactul deșeurilor asupra mediului antarctic fiecare parte trebuie să elaboreze, să analizeze și să actualizeze în fiecare an planurile de management al deșeurilor (inclusiv reducerea, depozitarea și distrugerea deșeurilor), făcând specificații pentru fiecare amplasament fix, pentru tabere, în general, și pentru fiecare navă (altele decât micile bărci care participă la operațiunile de la amplasamentele fixe sau care aparțin navelor și ținând seama de planurile existente de management pentru nave):

- a) programe pentru curățarea amplasamentelor existente destinate distrugerii deșeurilor și a amplasamentelor de lucru abandonate;
- b) acordurile actuale și planificate de management al deșeurilor, inclusiv distrugerea finală;
- c) acordurile actuale și planificate pentru analiza efectelor deșeurilor asupra mediului și ale managementului deșeurilor; și
- d) alte eforturi pentru reducerea la minimum a oricăror efecte ale deșeurilor asupra mediului și ale managementului deșeurilor.

3. Fiecare parte trebuie, în măsura posibilităților, să facă și un inventar al amplasamentelor activităților din trecut (cum ar fi pasaje de trecere, depozite de combustibil, baze terestre, avioane prăbușite) înainte ca informațiile respective să se piardă, astfel ca aceste amplasamente să fie luate în considerare la planificarea viitoarelor programe științifice (cum ar fi: chimia zăpezii, agenții de poluare ai lichenilor sau carotajul în gheață).

ARTICOLUL 9

Circulația și analiza planurilor de management al deșeurilor

1. Planurile de management al deșeurilor elaborate în conformitate cu art. 8, rapoartele despre implementarea acestora și inventarele la care se face referire în art. 8 paragraful 3 trebuie să fie incluse în schimbul anual de informații în conformitate cu art. III și VII din Tratatul asupra Antarcticii și în recomandările conexe în conformitate cu art. IX din Tratatul asupra Antarcticii.

2. Fiecare parte trebuie să trimită Comitetului copii ale planurilor de management al deșeurilor și ale rapoartelor referitoare la punerea în aplicare și analiza acestor planuri.

3. Comitetul poate analiza planurile de management al deșeurilor și rapoartele despre acestea și poate oferi observații, precum și sugestii pentru reducerea la minimum a impacturilor și privind unele modificări și îmbunătățiri ale planurilor, care urmează a fi luate în considerare de către părți.

4. Părțile pot face schimb de informații și pot oferi consultanță referitor, între altele, la tehnologiile disponibile generatoare de cantități reduse de deșeuri, la reconversia instalațiilor existente, la cerințele speciale legate de apele uzate și la metodele adecvate de evacuare și distrugere a deșeurilor.

ARTICOLUL 10

Practici de management al deșeurilor

Fiecare parte trebuie:

- a) să desemneze un funcționar oficial însărcinat să elaboreze și să monitorizeze planurile de management al deșeurilor; pe teren această responsabilitate trebuie să fie dată cu derogare unei persoane corespunzătoare din fiecare amplasament;
- b) să garanteze că membrilor expedițiilor sale li se oferă o pregătire menită să limiteze impactul activităților lor asupra mediului antarctic și să-i informeze despre cerințele prezentei anexe; și
- c) să descurajeze utilizarea produselor din PVC și să garanteze faptul că expedițiile din zona Tratatului asupra Antarcticii primesc informații legate de orice fel de produse din PVC pe care le-ar putea introduce în zonă pentru ca aceste produse să fie ulterior îndepărtate în conformitate cu prezenta anexă.

ARTICOLUL 11

Analiza

Prezenta anexă trebuie să fie supusă unei analize regulate pentru a avea garanția că este actualizată să reflecte îmbunătățirile aduse tehnologiei și procedeele de distrugere a deșeurilor și pentru a garanta prin aceasta protecția maximă a mediului antarctic.

ARTICOLUL 12

Cazurile de urgență

1. Prezenta anexă nu trebuie să se aplice în cazurile de urgență legate de securitatea vieții umane sau a navelor, a avioanelor, a echipamentelor și a instalațiilor de mare valoare, precum și în cele legate de protecția mediului.
2. Informații despre activitățile inițiate în cazurile de urgență trebuie să fie trimise tuturor părților și Comitetului.

ARTICOLUL 13

Amendamentul sau modificarea

1. Prezenta anexă poate fi amendată sau modificată printr-o măsură adoptată în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. Dacă măsura respectivă nu conține alte prevederi, amendamentul sau modificarea va fi considerată ca aprobată și își va produce efectele dacă una sau mai multe dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu notifică depozitarului, în intervalul de timp respectiv, că dorește o prelungire a perioadei respective sau că nu poate să aprobe amendamentul.
2. Orice amendament sau modificare a prezentei anexe, care își produce efectele în conformitate cu paragraful 1, își va produce ulterior efectele pentru oricare dintre părți în momentul în care depozitarul primește o notificare a aprobării amendamentului sau modificării de către aceasta.

ANEXA Nr. IV
la Protocolul privind protecția mediului
la Tratatul asupra Antarcticii

PREVENIREA POLUĂRII MARINE

ARTICOLUL 1

Definiții

În scopul prezentei anexe:

- a) deversare înseamnă orice fel de eliminare de către o navă, provocată indiferent în ce mod, și include orice scăpare, evacuare, împrăștiere, scurgere, pompare, dispersie sau golire;
- b) gunoi înseamnă toate tipurile de deșeuri alimentare, gospodărești și de operare, cu excepția peștelui proaspăt și a bucăților de astfel de pește, generate din operarea în condiții normale a navei, excepție făcând acele substanțe care sunt cuprinse la art. 3 și 4;
- c) MARPOL 73/78 înseamnă Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, 1973, amendată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta și prin orice alt amendament intrat ulterior în vigoare;

- d)** substanță lichidă toxică înseamnă orice substanță lichidă toxică, conform definiției din anexa II la MARPOL 73/78;
- e)** țiței înseamnă petrolul sub orice formă, inclusiv petrol brut, păcură, noroi, reziduuri de petrol și produse din țiței rafinat (altele decât produsele petrochimice care se supun prevederilor art. 4);
- f)** amestec petrolier înseamnă un amestec cu orice conținut de petrol;
- g)** navă înseamnă un vas de orice tip care operează în mediul marin și include nave cu aripi portante, vehicule cu pernă de aer, vehicule submersibile, nave plutitoare și platforme fixe sau plutitoare.

ARTICOLUL 2

Aplicare

Prezenta anexă se aplică, cu privire la fiecare parte, navelor care au dreptul de a-și arbora pavilionul național și oricărei alte nave angrenate în activități în zona antarctică sau care sprijină respectivele activități, pe durata operării în zona Tratatului asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 3

Deversarea de petrol

1. Trebuie să fie interzisă orice deversare în mare a petrolului sau a amestecurilor petroliere, exceptând cazurile permise conform anexei I la MARPOL 73/78. Pe perioada operării în zona Tratatului asupra Antarcticii navele trebuie să rețină la bord reziduurile, balastul murdar, apele de spălare a rezervoarelor, precum și alte reziduuri și amestecuri petroliere care nu pot fi deversate în mare. Navele trebuie să deverseze aceste reziduuri numai în afara zonei Tratatului asupra Antarcticii, la instalațiile de recepție sau în alte moduri permise conform anexei I la MARPOL 73/78.

2. Prezentul articol nu se referă la:

a) deversarea în mare a petrolului sau a amestecurilor petroliere rezultate de la avarierea unei nave sau a echipamentelor acesteia:

(i) cu condiția să fie luate toate măsurile rezonabile după apariția avariei sau după descoperirea scurgerii, în scopul prevenirii ori al reducerii la minimum a deversării; și

(ii) exceptând cazul în care proprietarul sau comandantul navei a acționat fie intenționat pentru a provoca avarii, fie în mod nesăbuit și fiind conștient că acțiunea sa ar putea avea ca rezultat pagube; sau

b) deversarea în mare a substanțelor ce conțin petrol, care se utilizează în scopul combaterii incidentelor de poluare specifică, în vederea reducerii la minimum a pagubelor provocate de poluare.

ARTICOLUL 4

Deversarea substanțelor lichide toxice

Deversarea în mare a oricăror substanțe lichide toxice și a oricăror chimicale sau alt fel de substanțe în concentrații ori în cantități dăunătoare pentru mediul marin va fi interzisă.

ARTICOLUL 5

Evacuarea gunoaielor

1. Evacuarea în mare a tuturor articolelor din material plastic, incluzând, dar nelimitându-se la frânghii sintetice, plase de pescuit sintetice și saci din material plastic pentru gunoaie, va fi interzisă.

2. Evacuarea în mare a tuturor tipurilor de gunoaie, inclusiv a produselor din hârtie, a cârpelor, a articolelor din sticlă, metal, a sticlelor, a vaselor din lut, a cenușii de ardere, a materialelor de protecție și separare a mărfurilor pe nave, a materialelor de șpraiuire și ambalare, va fi interzisă.

3. Evacuarea în mare a resturilor de alimente poate fi permisă atunci când acestea au fost trecute printr-un dispozitiv de sfărâmare sau de măcinare, cu condiția ca această evacuare să se efectueze, exceptând cazurile permise conform anexei V la MARPOL 73/78, cât mai departe posibil de țărm și de șelfurile de gheață, dar în orice caz la nu mai puțin de 12 mile marine de la cel mai apropiat țărm sau șelf de gheață. Aceste resturi de alimente măcinate sau sfărâmate trebuie să poată fi trecute printr-o sită cu ochiuri nu mai mari de 25 mm.

4. Atunci când o substanță sau un material cuprins în prezentul articol este combinat cu altă substanță sau material destinat deversării ori distrugerii, ce are cerințe diferite de distrugere sau de deversare, trebuie să se aplice cele mai stringente cerințe de distrugere sau deversare.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica:

a) scăpării de gunoaie rezultate în urma avarierii unei nave sau a echipamentelor acesteia, cu condiția să se fi luat toate măsurile convenite, înainte și după apariția avariei, în scopul prevenirii sau al reducerii la minimum a scăpărilor; sau

b) pierderii accidentale de plase sintetice de pescuit, cu condiția să se fi luat toate măsurile convenite pentru a preveni astfel de pierderi.

6. Părțile trebuie să solicite, acolo unde este posibil, utilizarea de registre de înregistrare a gunoaielor.

ARTICOLUL 6

Deversarea reziduurilor lichide

1. Exceptând cazul în care ar stânjeni în mod injust operațiunile din Antarctica:

a) fiecare parte trebuie să elimine deversarea în mare a reziduurilor lichide netratate (apele reziduale au fost definite în anexa IV la MARPOL 73/78) pe o distanță de la țarm sau de șelfurile de gheață de 12 mile marine;

b) dincolo de această distanță reziduurile lichide depozitate într-un rezervor nu trebuie să fie deversate instantaneu, ci cu o viteză moderată și, acolo unde este posibil, în timp ce nava se află în mers la o viteză nu mai mică de 4 noduri. Prezentul subparagraf nu se aplică navelor autorizate să transporte cel mult 10 persoane.

2. Părțile trebuie să solicite, acolo unde este posibil, utilizarea de registre de evidență a reziduurilor lichide.

ARTICOLUL 7

Cazurile de urgență

1. Art. 3, 4, 5 și 6 nu trebuie să se aplice în cazurile de urgență legate de securitatea unei nave și a celor aflați la bordul acesteia sau de salvarea vieții pe mare.

2. Comunicarea despre activitățile inițiate în cazurile de urgență trebuie să fie trimisă imediat tuturor părților, precum și Comitetului.

ARTICOLUL 8

Influența asupra ecosistemelor dependente și asociate

La implementarea prevederilor prezentei anexe trebuie să se acorde considerația cuvenită necesității de a se evita efectele negative asupra ecosistemelor dependente și asociate din afara zonei Tratatului asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 9

Capacitatea de reținere a navelor și instalațiile de recepție

1. Fiecare parte trebuie să încerce să garanteze faptul că toate navele cu drept de arborare a pavilionului național, precum și orice altă navă angrenată în operațiuni în Antarctica sau care acordă sprijin acestor operațiuni, înainte de a pătrunde în zona Tratatului asupra Antarcticii, sunt prevăzute la bord cu un rezervor sau cu rezervoare cu o capacitate suficient de mare, destinate retenției reziduurilor, balastului murdar, a apei de spălare a tancului și a altor reziduuri și amestecuri petroliere, și că acestea au o capacitate destul de mare la bord pentru a reține gunoiul, în timpul operațiunilor din zona Tratatului asupra Antarcticii, și că au încheiat acorduri pentru a descărca reziduurile petroliere și gunoiul la o instalație de recepție, după părăsirea zonei respective. De asemenea, navele trebuie să aibă o capacitate suficient de mare la bord pentru a reține substanțele lichide toxice.

2. Fiecare parte, din porturile căreia pleacă sau unde sosesc nave din zona Tratatului asupra Antarcticii, încearcă să garanteze faptul că se asigură cât mai repede posibil instalații pentru recepția tuturor reziduurilor, a balastului murdar, a apelor de spălare a tancului, a altor reziduuri și amestecuri petroliere, precum și a gunoiului de pe mare, fără a provoca o întârziere nejustificată și în conformitate cu cerințele navelor care le utilizează.

3. Părțile care operează navele ce se îndreaptă spre sau sosesc din zona Tratatului asupra Antarcticii în porturile altor părți trebuie să se consulte cu părțile respective, în vederea garantării faptului că înființarea de instalații de

recepție portuară nu constituie o povară inechitabilă pentru părțile respective care se află în apropierea zonei Tratatului asupra Antarcticii.

ARTICOLUL 10

Proiectarea, construirea, înzestrarea și echiparea navelor

La proiectarea, construirea, înzestrarea și echiparea navelor angrenate în operațiuni în Antarctica sau în susținerea acestor activități fiecare parte trebuie să țină seama de obiectivele prezentei anexe.

ARTICOLUL 11

Imunitate suverană

1. Prezenta anexă nu se referă la vreo navă de război, la o navă auxiliară sau la altă navă aflată în proprietatea unui stat ori operată de acesta și utilizată pentru o perioadă numai în serviciu necomercial guvernamental. Cu toate acestea, fiecare parte trebuie să garanteze, prin adoptarea unor măsuri corespunzătoare care nu prejudiciază operațiunile sau capacitățile operaționale ale unor astfel de nave aflate în proprietatea acesteia ori operate de către aceasta, că respectivele nave acționează în conformitate cu prezenta anexă, în măsura în care această manieră este rezonabilă și practică.

2. La aplicarea paragrafului 1 fiecare parte trebuie să țină seama de importanța protejării mediului antarctic.

3. Fiecare parte trebuie să informeze celelalte părți despre modul de punere în aplicare a acestei prevederi.

4. Procedura de soluționare a litigiilor prezentată la art. 18-20 din prezentul protocol nu trebuie să se refere la prezenta anexă.

ARTICOLUL 12

Măsurile preventive și pregătirea și reacția în cazurile de urgență

1. Pentru a răspunde în mod eficace urgențelor de poluare marină sau amenințărilor din această cauză în zona Tratatului asupra Antarcticii, părțile, în conformitate cu art. 15 din prezentul protocol, trebuie să elaboreze planuri pentru situații neprevăzute, ca reacție la poluarea marină în zona Tratatului asupra Antarcticii, inclusiv planuri pentru situații neprevăzute legate de navele (altele decât micile bărci care sunt parte a operațiunilor desfășurate în amplasamente fixe sau care aparțin navelor) ce operează în zona Tratatului asupra Antarcticii, în mod special navele care transportă țiței ca încărcătură, sau legate de scurgerile accidentale de petrol, care intră în mediul marin, provenite de la instalațiile de coastă. În acest scop părțile trebuie:

a) să coopereze la formularea și punerea în aplicare a unor astfel de planuri; și

b) să țină seama de recomandările Comitetului, ale Organizației Maritime Internaționale și ale altor organizații internaționale.

2. Totodată părțile trebuie să stabilească proceduri de reacție în cooperare la cazurile urgente de poluare și trebuie să ia măsuri de reacție corespunzătoare în conformitate cu procedurile de acest fel.

ARTICOLUL 13

Analiza

Părțile trebuie să analizeze continuu prevederile prezentei anexe, precum și alte măsuri în vederea prevenirii, reducerii și reacției la poluarea mediului marin antarctic, inclusiv orice amendamente și noi reglementări adoptate în conformitate cu MARPOL 73/78, în scopul atingerii obiectivelor prezentei anexe.

ARTICOLUL 14

Legătura cu MARPOL 73/78

Referitor la acele părți care sunt și membre ale MARPOL 73/78, nici o prevedere a prezentei anexe nu trebuie să constituie o derogare de la drepturile și obligațiile specifice ce decurg din MARPOL 73/78.

ARTICOLUL 15

Amendamentul sau modificarea

1. Prezenta anexă poate fi amendată sau modificată printr-o măsură adoptată în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. În cazul în care măsura respectivă nu prevede altfel, amendamentul sau modificarea va fi considerată ca aprobată și își va produce efectele după un an de la încheierea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii la care a fost adoptată, dacă una sau mai multe dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu notifică depozitarului, în intervalul de timp respectiv, că dorește o prelungire a perioadei sau că nu poate să aprobe măsura respectivă.

2. Orice amendament sau modificare a prezentei anexe, care își produce efectele în conformitate cu paragraful 1, își va produce ulterior efectele pentru orice altă parte în momentul în care depozitarul primește o notificare a aprobării acesteia de către respectiva parte.

ANEXA Nr. V la Protocolul privind protecția mediului la Tratatul asupra Antarcticii

ZONELE PROTEJATE ȘI MANAGEMENTUL ACESTORA

ARTICOLUL 1

Definiții

Din motive legate de prezenta anexă:

- a) autoritatea corespunzătoare înseamnă orice persoană sau agenție autorizată de către o parte să emită permise conform prezentei anexe;
- b) permis înseamnă o permisiune oficială în scris emisă de către o autoritate corespunzătoare;
- c) plan de management înseamnă un plan de conducere a activităților și de protecție a valorii sau a valorilor deosebite din zona antarctică de protecție specială sau din zona antarctică de administrare specială.

ARTICOLUL 2

Obiective

Pentru scopurile prezentate în prezenta anexă, orice zonă, inclusiv orice zonă marină, poate fi desemnată ca zonă antarctică de protecție specială sau zonă antarctică de administrare specială. Activitățile din zonele respective trebuie să fie interzise, limitate sau conduse în conformitate cu planul de management adoptat conform prevederilor prezentei anexe.

ARTICOLUL 3

Zone antarctice de protecție specială

1. Orice zonă, inclusiv orice zonă marină, poate fi desemnată zonă antarctică de protecție specială pentru a proteja valorile remarcabile de mediu, științifice, istorice, estetice sau de sălbăticie, orice combinație de astfel de valori sau cercetările științifice planificate ori aflate în curs de desfășurare.

2. Părțile trebuie să urmărească să identifice într-un cadru sistematic de mediu și geografic și să includă în seria zonelor antarctice de protecție specială:

- a) zone păstrate neatînse de interferența omului, astfel încât să poată fi posibile în viitor comparațiile cu locurile care au fost afectate de activitățile omului;
- b) exemple reprezentative de ecosisteme principale terestre, inclusiv ecosisteme glaciare și acvatice, precum și de ecosisteme marine;
- c) zone cu aglomerări importante sau neobișnuite de specii, inclusiv colonii majore de reproducere a păsărilor sau a mamiferelor indigene;

- d) amplasamentul-tip sau singurul habitat cunoscut al unei specii;
 - e) zone de interes deosebit pentru cercetări științifice planificate sau pentru cele aflate în curs de desfășurare;
 - f) exemple de proprietăți geologice, glaciologice sau geomorfologice remarcabile;
 - g) zone de valoare estetică și de o sălbăticie deosebită;
 - h) locuri sau monumente de valoare istorică recunoscută; și
 - i) orice alte zone care pot fi socotite ca fiind corespunzătoare să protejeze valorile prezentate la paragraful 1.
3. Zonele de protecție specială și locurile de interes științific deosebit, desemnate ca atare de către întrunirile consultative anterioare ale Tratatului asupra Antarcticii, sunt desemnate prin prezenta anexă ca zone antarctice de protecție specială și trebuie să fie redenumite și renumerotate în mod corespunzător.
4. Pătrunderea într-o zonă antarctică de protecție specială este interzisă, exceptând cazul unei permisiuni acordate conform art. 7.

ARTICOLUL 4

Zone antarctice de administrare specială

1. Orice zonă, inclusiv o zonă marină, unde se desfășoară activități în prezent sau este posibil să se desfășoare în viitor, poate fi desemnată ca zonă antarctică de administrare specială pentru a sprijini planificarea și coordonarea activităților, pentru a evita posibilele conflicte, pentru a îmbunătăți cooperarea dintre părți sau pentru a reduce la minimum impacturile asupra mediului.
2. Zonele antarctice de administrare specială pot include:
- a) zone în care activitățile comportă riscuri de interferență reciprocă sau impacturi cumulate asupra mediului; și
 - b) locuri sau monumente de valoare istorică recunoscută.
3. Pătrunderea într-o zonă antarctică de administrare specială nu trebuie să necesite permis.
4. Fără a se ține seama de paragraful 3, o zonă antarctică de administrare specială poate cuprinde una sau mai multe zone antarctice de protecție specială, iar intrarea în asemenea zone trebuie să fie interzisă, exceptând cazul când acest lucru se face cu un permis emis conform art. 7.

ARTICOLUL 5

Planurile de management

1. Oricare dintre părți, Comitetul, Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice sau Comisia pentru Conservarea Resurselor Marine Vii din Antarctica poate propune o zonă care să fie desemnată zonă antarctică de protecție specială sau zonă antarctică de administrare specială prin înaintarea unei propuneri de plan de management către întrunirea consultativă a Tratatului asupra Antarcticii.
2. Zona propusă pentru desemnare trebuie să aibă o suprafață suficient de mare pentru a proteja valorile pentru care se solicită protecție sau administrare specială.
3. Planurile de management propuse trebuie să includă:
- a) o descriere a valorii sau a valorilor pentru care se solicită protecție sau administrare specială;
 - b) o declarație a scopurilor și a obiectivelor planului de management destinat protecției sau administrării valorilor respective;
 - c) activitățile de administrare care urmează a fi inițiate pentru a proteja valorile pentru care se solicită protecție sau administrare specială;
 - d) perioada pentru care se face desemnarea, dacă este cazul;
 - e) o descriere a zonei, incluzând:
 - (i) coordonatele geografice, frontierele de demarcație și caracteristicile naturale care definesc zona;
 - (ii) accesul în zonă pe uscat, pe mare sau pe calea aerului, inclusiv zonele de acces și locurile de ancoraj, rutele pedestre și de transport cu vehicule în interiorul zonei, precum și rutele aeriene și zonele de aterizare;
 - (iii) amplasamentul construcțiilor, inclusiv stațiunile științifice, instalațiile de cercetare sau de refugiu, atât din interiorul zonei, cât și din apropierea sa; și
 - (iv) amplasamentul în zonă sau în apropierea acesteia al altor zone antarctice de protecție specială sau zone antarctice de administrare specială, desemnate conform prezentei anexă, sau al altor zone protejate desemnate în conformitate cu măsurile adoptate conform celorlalte componente ale sistemului Tratatului asupra Antarcticii;
 - f) identificarea zonelor din cadrul regiunii, în care activitățile urmează a fi interzise, restrânse sau administrate în scopul atingerii scopurilor și obiectivelor la care se face referire la subparagraful b);
 - g) hărțile și fotografiile care indică clar granițele zonei în raport cu trăsăturile înconjurătoare și cu trăsăturile-cheie din cadrul regiunii;
 - h) documentația aferentă;

- i) în ceea ce privește zona propusă pentru desemnarea ca zonă antarctică de protecție specială, o descriere clară a condițiilor în conformitate cu care se pot acorda permise de către autoritatea în drept privind:
- (i) accesul sau deplasarea în interiorul zonei sau pe deasupra acesteia;
 - (ii) activitățile care se desfășoară sau se pot desfășura în zonă, inclusiv restricțiile de timp și de loc;
 - (iii) instalarea, modificarea sau îndepărtarea construcțiilor;
 - (iv) amplasamentul taberelor;
 - (v) restricții cu privire la materialele și organismele care pot fi aduse în zonă;
 - (vi) capturarea sau interferența primejdioasă cu flora și fauna indigenă;
 - (vii) colectarea sau îndepărtarea a tot ceea ce este adus în zonă de către deținătorul permisului;
 - (viii) distrugerea deșeurilor;
 - (ix) măsurile necesare pentru a garanta faptul că scopurile și obiectivele planului de management pot continua a fi satisfăcute; și
- (x) cerințele legate de rapoartele ce urmează a fi întocmite către autoritatea în drept referitor la vizitele în zonă;
- j) în ceea ce privește zona propusă a fi desemnată ca zonă antarctică de administrare specială, un cod de comportament referitor la:
- (i) accesul și deplasarea în zonă;
 - (ii) activitățile care se desfășoară sau pot fi desfășurate în zonă, inclusiv restricțiile de timp și de loc;
 - (iii) instalarea, modificarea sau îndepărtarea construcțiilor;
 - (iv) amplasarea taberelor;
 - (v) capturarea sau interferența primejdioasă cu flora și fauna indigenă;
 - (vi) colectarea sau îndepărtarea a tot ceea ce este adus în zonă de către vizitator;
 - (vii) distrugerea deșeurilor; și
 - (viii) cerințele legate de rapoartele ce urmează a fi întocmite către autoritatea în drept referitor la vizitele în zonă; și
- k) prevederi legate de condițiile în care părțile trebuie să urmărească schimbul prealabil de informații despre activitățile pe care acestea le propun să se desfășoare.

ARTICOLUL 6

Procedurile de desemnare

1. Planurile de management propuse trebuie să fie înaintate Comitetului, Comitetului Științific pentru Cercetări Antarctice și, acolo unde este cazul, Comisiei pentru Conservarea Resurselor Marine Vii din Antarctica. La alcătuirea informării către întrunirea consultativă a Tratatului asupra Antarcticii Comitetul trebuie să ia în considerare toate observațiile furnizate de Comitetul Științific pentru Cercetări Antarctice și, acolo unde este cazul, de Comisia pentru Conservarea Resurselor Marine Vii din Antarctica. Ulterior planurile de management pot fi aprobate de părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, printr-o măsură adoptată la întrunirea consultativă a Tratatului asupra Antarcticii în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. Dacă măsura nu specifică contrariul, planul trebuie să fie considerat ca fiind aprobat la 90 de zile după încheierea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii în cadrul căreia a fost adoptat, dacă una sau mai multe dintre părțile consultative notifică depozitarului, în intervalul de timp respectiv, că dorește o prelungire a perioadei sau că nu poate să aprobe măsura.
2. Avându-se în vedere prevederile art. 4 și 5 din protocol, nici o zonă marină nu trebuie să fie desemnată zonă antarctică de protecție specială sau zonă antarctică de administrare specială fără aprobarea prealabilă a Comisiei pentru Conservarea Resurselor Marine Vii din Antarctica.
3. Desemnarea unei zone antarctice de protecție specială sau a unei zone antarctice de administrare specială trebuie să se facă pentru o perioadă nedefinită, dacă planul de management nu prevede contrariul. O analiză a planului de management trebuie să fie inițiată cel puțin la fiecare 5 ani. Planul trebuie să fie actualizat dacă acest lucru este necesar.
4. Planul de management poate fi amendat sau revocat în conformitate cu paragraful 1.
5. În urma aprobării planurile de management trebuie să fie trimise imediat de către depozitar tuturor părților. Depozitarul trebuie să păstreze un registru cu toate planurile de management aprobate aflate în vigoare.

ARTICOLUL 7

Permisele

1. Fiecare parte trebuie să numească o autoritate corespunzătoare pentru a emite permise de intrare și de angrenare în activitățile desfășurate în zona antarctică de protecție specială, în conformitate cu cerințele planului de management referitoare la zona respectivă. Permisul trebuie să fie însoțit de capitole relevante din planul de management și trebuie să specifice suprafața și amplasamentul zonei, activitățile autorizate și de când, unde și de către cine sunt autorizate activitățile, precum și orice alte condiții impuse de planul de management.

2. În cazul unei zone antarctice de protecție specială, desemnată ca atare de către întrunirile consultative anterioare ale Tratatului asupra Antarcticii, care nu are un plan de management, autoritatea în drept poate emite un permis într-un scop științific de necesitate maximă, care nu poate fi utilizat în altă parte și care nu va pune în pericol sistemul ecologic natural din zona respectivă.

3. Fiecare parte trebuie să ceară ca deținătorul permisului să aibă asupra sa o copie a acestuia atât timp cât se află în zona antarctică de protecție specială avută în vedere.

ARTICOLUL 8

Locurile și monumentele istorice

1. Locurile sau monumentele de valoare istorică recunoscută, care au fost desemnate ca zone antarctice de protecție specială sau ca zone antarctice de administrare specială sau care sunt amplasate în astfel de zone, trebuie să fie înscrise pe liste ca locuri și monumente istorice.

2. Oricare dintre părți poate propune ca un loc sau un monument cu valoare istorică recunoscută, care nu a fost desemnat ca zonă antarctică de protecție specială sau ca zonă antarctică de administrare specială sau care nu se află amplasat într-o zonă de acest fel, să fie înscris pe listă ca loc sau monument istoric. Propunerea pentru înscrierea pe listă poate fi aprobată de părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii printr-o măsură adoptată la o întrunire consultativă a Tratatului asupra Antarcticii în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. Dacă măsura nu specifică contrariul, propunerea trebuie să fie considerată ca fiind aprobată la 90 de zile după încheierea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii în cadrul căreia a fost adoptată, dacă una sau mai multe dintre părțile consultative nu îl înștiințează pe depozitar, în intervalul de timp respectiv, că dorește o prelungire a perioadei respective sau că nu poate să aprobe măsura.

3. Locurile și monumentele istorice existente, care nu au fost înscrise pe listă ca atare de către întrunirile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii, trebuie să fie incluse pe lista de locuri și monumente istorice conform prezentului articol.

4. Locurile și monumentele istorice înscrise pe listă nu trebuie să fie deteriorate, mutate din loc sau distruse.

5. Lista locurilor și monumentelor istorice poate fi amendată în conformitate cu paragraful 2. Depozitarul trebuie să păstreze lista curentă cu locurile și monumentele istorice.

ARTICOLUL 9

Informații și publicitate

1. Pentru a garanta faptul că toate persoanele care vizitează sau își propun să viziteze Antarctica înțeleg și respectă prevederile prezentei anexe, fiecare parte trebuie să prezinte informațiile disponibile, în special despre:

- a) localizarea zonelor antarctice de protecție specială și a zonelor antarctice de administrare specială;
- b) lista zonelor și hărțile zonelor respective;
- c) planurile de management, inclusiv lista cu interdicțiile relevante pentru fiecare zonă;
- d) locația locurilor și a monumentelor istorice, precum și interdicțiile sau restricțiile relevante.

2. Fiecare parte trebuie să garanteze faptul că locația și, dacă se poate, frontierele zonelor antarctice de protecție specială, ale zonelor antarctice de administrare specială și ale locurilor și monumentelor istorice sunt indicate pe hărțile topografice ale acestora, pe hărțile hidrografice și în orice alte publicații relevante.

3. Părțile trebuie să coopereze pentru a garanta faptul că, acolo unde este cazul, frontierele zonelor antarctice de protecție specială, ale zonelor antarctice de administrare specială, precum și ale locurilor și monumentelor istorice sunt marcate corespunzător pe harta respectivă.

ARTICOLUL 10

Schimbul de informații

1. Părțile trebuie să încheie acorduri pentru:

a) culegerea și schimbul de înregistrări, inclusiv înregistrări de permise și rapoarte asupra vizitelor, inclusiv vizitele de inspecție în zonele antarctice de protecție specială și rapoarte ale vizitelor de inspecție în zonele antarctice de administrare specială;

b) obținerea și schimbul de informații referitoare la orice schimbare sau distrugere semnificativă a unei zone antarctice de protecție specială, a unei zone antarctice de administrare specială ori a unui loc sau monument istoric;

și

c) stabilirea unor forme unitare în care trebuie să fie înaintate de către părți înregistrările și informațiile, în conformitate cu paragraful 2.

2. Fiecare parte trebuie să informeze celelalte părți, precum și Comitetul înainte de sfârșitul lunii noiembrie a fiecărui an despre numărul și natura permiselor emise, în conformitate cu prezenta anexă, în perioada anterioară datei de 1 iulie până la 30 iunie.

3. Fiecare parte care desfășoară, finanțează sau autorizează cercetări sau alte activități în zone antarctice de protecție specială sau în zone antarctice de administrare specială trebuie să mențină un registru al acestor activități, iar la schimbul anual de informații, în conformitate cu Tratatul asupra Antarcticii, trebuie să furnizeze descrieri în rezumat ale activităților desfășurate de către persoanele aflate în jurisdicția sa în aceste zone în anul precedent.

4. Fiecare parte trebuie să informeze celelalte părți, precum și Comitetul, înainte de sfârșitul lunii noiembrie a fiecărui an, despre măsurile pe care le-a luat pentru a pune în aplicare prezenta anexă, inclusiv despre inspecțiile locurilor și despre măsurile pe care le-a luat pentru a soluționa cererile insistente referitoare la activitățile care contravin prevederilor planului de management pentru o zonă antarctică de protecție specială sau o zonă antarctică de administrare specială.

ARTICOLUL 11

Cazurile de urgență

1. Restricțiile formulate și autorizate prin prezenta anexă nu trebuie să se aplice în cazurile de urgență care implică securitatea vieții omului sau a navelor, a avioanelor ori a echipamentelor și a instalațiilor de mare valoare sau protecția mediului.

2. Înștiințarea despre activitățile inițiate în cazurile de urgență trebuie să fie trimisă imediat tuturor părților și Comitetului.

ARTICOLUL 12

Amendamentul sau modificarea

1. Prezenta anexă poate fi amendată sau modificată printr-o măsură adoptată în conformitate cu art. IX (1) din Tratatul asupra Antarcticii. Dacă măsura nu prevede altfel, amendamentul sau modificarea va fi considerată ca aprobată și își va produce efectele după un an de la încheierea întrunirii consultative a Tratatului asupra Antarcticii în cadrul căreia a fost adoptată, dacă una sau mai multe dintre părțile consultative ale Tratatului asupra Antarcticii nu notifică depozitarului, în intervalul de timp respectiv, că dorește o prelungire a perioadei respective sau că nu poate să aprobe măsura.

2. Orice amendament sau modificare a prezentei anexe, care își produce efectele în conformitate cu paragraful 1, își va produce ulterior efectele pentru oricare dintre părți, atunci când depozitarul primește o notificare a aprobării acesteia de către respectiva parte.